

گورانیہ کی شین

رہنہی تہدہبی

غہمگین بولی

ہہولیر ۲۰۱۲

ناوی کتیب: گۆرانییه کی شین
نووسەر: غه مگین بۆلی
بابهت: ره خنه ی ئه ده بی
پیتچنین: نووسەر
نه خشه سازی بهرگ و ناوه رۆک: هیمن خدر
تیراژ: ۵۰۰ دانه
چاپخانه: رۆژه لات - هه ولیر

ژماره ی سپاردن له بهر یوه به رایه تی گشتی کتیبخانه
گشتیه کان (۵۵۷) سالی ۲۰۱۲ .

پیرست

- 7 ..... ژووری شاعیر و فره په نجره یی شاعر.....
- 25 ..... شیعرییه ت و دووفاقیه تی خود.....
- 33 ..... دهسه لاتی زمانی شاعیر له تاوئته بوونی شیعرییه تدا.....
- 41 ..... ژنیک پر له هتاوی بویری.....
- 57 ..... شاعر پیښه کی بو چییه؟.....
- 63 ..... سهخته له فهزای رافه گری نه گین.....
- 73 ..... نووسینه وهی وشه سووره کان.....
- 81 ..... گورانیه کی شین.....
- 87 ..... پرسیاره گومانگه رییه کان و گه پان به شوین وه لآمه کاندان.....
- 99 ..... دزینی وینه ی شیعری.....
- 105 ..... که ژنه شاعیریک ده کوژریت،.....
- 111 ..... خوینهر وهک به شیک کی پرؤسه ی نووسین.....
- 119 ..... بهر له مردن، قسه یه کی تر.....

پیشکشہ بہ:

* نووسہر و شاعیران (گۆران رەسوول) و (تەیب قادر)
کہ ھاوکارم بوون بۆ بہ چاپ گەیانندی ئەم کتیبە.
* بەریتز (هیمن خدر) کہ ئەرکی نەخشەسازی
بەرگ و ناوہرۆکی ئەم کتیبە ی گرتە ئەستۆی خۆی.

ژووری شاعیر و فره په‌نجره‌ری شیعر

ئه‌گه‌ر هه‌موو شیعریک دوو پیوانه‌ی جیاوازی هه‌بیټ، یاخود ئه‌م ژووره‌ی که شاعیر به توانستی خه‌یالاندنی سازی کردوو، گوایه دوو په‌نجره‌ی ر‌وانینی هه‌یه، ده‌شیت هه‌مان ئه‌و ده‌قه‌یه‌ش دوو ر‌اقه‌گه‌ری جیاوازی هه‌بیټ. یان ئه‌م ژووره‌ی که شاعیر به‌که‌رسته‌کانی نووسین دروستی کردوو، ده‌لویت دوو ده‌رگه‌ی گشتگیری تیروانینی هه‌بیټ. ئه‌مه وه‌ک ئه‌و دیدگه‌یه‌ی که ده‌میکه ته‌فسیری ده‌قی پیده‌کریټ. لی پیم وایه ده‌قی زیندوو ده‌شیت له‌چه‌ندین ر‌وانگه‌وه ته‌فسیر بکریټ و هه‌مان ئه‌و ژووره‌ش چه‌ندین په‌نجره‌ی ر‌وانینی تیدا هه‌بیټ. ئه‌وه کاری ره‌خه‌گری جوانینه‌یه‌ی به‌و نه‌ینی و بو‌شایانه بیات و وردتر بیټه‌وه و به‌ وردینیه‌وه میت‌ولوژی‌ه‌تی فه‌زاکان و گومانگه‌ری ده‌قه‌که هه‌لبوه‌شینیتته‌وه و بچیتته ناویانه‌وه تاکو کوّده‌کانیان بکاته‌وه و ئه‌و دیوی ده‌قه‌که‌ش ر‌اقه‌بکات. واته وه‌ک چۆن زیوان له‌ناو گهنمدا بزار

ده‌کریټ، ره‌خنه‌گریش ده‌بیټ به هه‌مان شیوه وشه‌ی
 زیوان و زیوانی وشه و فه‌زای ناتهن‌دروستی زیوان و
 زنده‌گویی زیوان و ته‌کنیکی زیوان و سیبه‌ری زیوان و
 لاسایی زیوان ده‌ستنیشان بکات و هه‌لیان بکیشیت. ته‌نیا
 گهنم بمینیتته‌وه بۆ درویننه (بۆخویندنه‌وه) .ئه‌مه وه‌ک
 لابردنی وشه زیوان ئاساکان. لی کاری نیشان‌دانی هونه‌ری
 به‌رز و ته‌کنیکی جیاواز و خاسیه‌ته‌کانی تری ده‌قه‌که‌شه.
 چون هه‌میشه ده‌ق زیاتر له‌و ته‌فسیره هه‌لده‌گریټ که
 ته‌فسیری پیکراوه، یان ته‌فسیری پیده‌گریټ. پرۆسه‌ی
 نووسینی شاعر به‌ر له‌وه‌ی گه‌رانه‌وه بیټ بۆ میژووی شوین
 پپی یاده‌وه‌ریه‌کان، وه‌گرخستنی توانستی خه‌یاله بۆ
 هه‌لزان به‌زراقی ئاینده‌وه، ئه‌وه بۆیه زۆرجار شاعیران
 پیشبینی شتی‌ک ده‌که‌ن له ئاینده‌ی ته‌مه‌ندا و که‌چی
 پیشبینیه‌کانیان راست ده‌رده‌چن. { ئه‌وکاته‌ی شاعیر
 دنووسیت له زه‌مانی خو‌ی ده‌رده‌چیت و ده‌چیتته ناو
 زه‌مانیکی تایبه‌تییه‌وه. ئه‌و کاته‌ی ئیمه ده‌خوینینه‌وه
 له‌زه‌مانی خو‌مان ده‌رده‌چین وده‌چینه ناو زه‌مانیکی
 تایبه‌ته‌وه {1}. شاعیر به‌زمانیک دنووسیت که هه‌ر
 ده‌لیی تاوتویی له‌گه‌ل غه‌یب پی کردووه و هه‌موو دونیای

له نووکی پینووسه که یه وه کو کردۆته وه، که ئەمه ش له سه ر
وهختی خویندنه وه دا ره نگدانه وهی لای خوینته ر (که سی
وه رگر) دروست ده کات. شاعر هه لپرژانی تافگه ی
جوانبینه له نه واری خه یاله کانی شاعیردا و به لگه یه بو
به های ده سته وه ته کانی ئەزموونگه ریی خودی ئەو
شاعیره ش. پینووسته له خاسیه ته کانی بایوگرافای شاعیر و
چۆنیه تی ده رهاویشه ی شاعیره که ش بکۆلینه وه و
په نجه ره ی روانینه کی تر به رووی ئەو باغه دا بکریته وه.
چۆن ئەده بی کوردی له زۆر قوناغدا خو ی کردۆته قوربانی
بارودۆخی سیاسی کوردستان و هه میشه وه ک ئاوینه یه ک
بووه بو ره وشى شه قامی کوردی. له ته واوی
هه لومه رجه کاندایه ده ب به گشتی و شاعر به تابه تی چه کی
یه که مین بووه بو رووبه روو بوونه وه ی هه لومه رجه
ره وشه کان. بویه ته واوی فه زاکانی ئەو جو ره شاعرانه ش
ده لاقه ی تاریک و پر ره مزى تیدانه و هه میشه له سه ر
وهختی خویندنه وه دا به جی ده مین، لیره دا ده پرسین بوچی
هه موو ده قینکی شاعیری له کاتی رافه گه ریدا له هه ر
قوناغیکى ژيانکردندا بوو بیت رافه گه ریی تر و ته فسیری
تری له دوا به جی ده مینیت؟ ئەو ته فسر و رافه گه رییانه چین

که له پشته وهی هه موو خویندنه وهیه کی شاعردا به جی ده مینین؟ ئایا هوکاری به جیمانی ته و فهزایانه چین؟ ئایا تاوانی شاعیر چیه له به جیمانی ته فسیره کانی تری ده قه شعیریه که ی؟ خوینهر (ده شیت لیره دا خوینهر به لیکۆله ره وه پیناسه بکه ن) چی بکات بو ته وهی په ی به ته وای کرده فیکریه کانی شعیریه که بیات؟ بوچی فهزای پر ره هندی فیکری هه میسه له شاعردا به جیده مینیت؟ شاعیران چی بکه ن؟ خوینهر چی بکات؟ ئایا خوینهر چی له شعیری ته و شاعیرانه بکات که خوین ییمانایان دروست کردوه له پیناوی دۆزینه وهی مانای جوایه ز؟ ته م پرسیار گه لانه و چه ندین پرسیار تری که له بازنه ی ته و بابه ته وه پیاسه ده که ن، ته نیا یه ک وه لامیان هه یه، ته ویش ته وه یه: که شعیر ژوو ری که پر له په نجه ره ی روانین و تی فکرینی جیاواز. ئیمه پرسیار چی ونیه تی به جیمانی ته و ره هه ندانه ی شعیریمان کرد، لی پرسیار یکی تریش دیته بهر باسه که مانه وه و ناچاری نووسینمان ده کات، که ته وه کاری کیه ته فسیره کانی شعیر له یه کتر نزیک بکاته وه و پریک بو راقه جیاوازه کانی دروست بکات؟ بیگومان ته رکی ره خنه گری جددی ناو ژوو ری پر

په نجه ره که کانه. نه وه ک ره خنه گری دهره وهی ژووره کان. ئاخر ره خنه ی ره خنه گرانی ئه مرؤی ئه ده بی کوردی تا کو ئه ندازه یه کی بهرچاو له قور و لیتهی شارچییه تی و حیزبچییه تی و دۆستچییه تیدا چه قیوه، نه ده توانیت هه نگاوی بهرده وام و جددی بنیت، نه تازه به تازه ش ده توانیت به ئاسانی خۆی له و چه قینه رزگار بکات. ئه مه بوته کۆسپیکی ترسناک (زور و کهم) ته شه نه ی ناو ناو نه کانی رۆشنیری کوردیمان بووه. ئه م کۆسپه هه میسه له هه ولی له ناوچوونی به های شیعری بالدار و ناشیرینکردنی شاعیره جوانووسه کاندابووه. له م چند ساله ی دوايشدا ئه م په تایه کۆمه لیک (شاعیر) ی کرده ناوی - ناوی بی ناوک - ، که ئه مرؤ هیدی هیدی ده پوو کینه وه له ناو بی مه عریفه تیا نه وه و ده بنه بلقی بچووکی سه ر ئاوی دهریا یه کی گه و ره. ئاخر هه موو دونیا ناتوانیت (شاعیر) یک بکاته ناوی راسته قینه ی شاعر که رۆحی جه وه هریه تی شاعیره تی تیدا نه بیت، هه موو دونیاش ناتوانیت شاعیره تی له شاعیریک بشیوینیت و بستینیت که خۆی شاعیریکی جوانووسه و خودان جاویدانی بووی شاعیره ته. هه موو شاعیریکی جوان هه میسه له هه موو سهرده م و قوناغیکدا خۆی نویده کاته وه

و هیژی زیندوو بوونه وهی تیدایه، شیعی جوان
شاده ماره کانی پرڼ له خویتی جوانیناسی. سهیره! (شاعیر)
ههیه به ته کلیفکردنی زور و دهعهو تکردنی نووسهران
زورترین نرخندن و لیدوان له باره ی شیعه بی باله کانییه وه
کراوه، که چی شیعه کانی له چهند پارچه سیبه ری شیعر
شاعیرانی تر دا نووسراون. وه ک چوڼ هیچ شیعیک داخراو
نییه که خودی شاعیره که خو ی داخراو نه بیټ، هیچ
شیعیکیش سیاوی بیدهنگی نییه که شیعه که خو ی له
خویدا به بیدهنگی و مردووی له دایک نه بوو بیټ، پیم وایه
ئه گه ر ئه مرؤ شاعیریک زورترین نرخندن و قسه و باس
له سه ر شیعه کانی له لایه ن چهند که سیکی دیاریکراوه وه
له سه ر کرا، ده شیټ به دیدگه یه کی گومانگه رییه وه له و دوزه
مه ترسییه بروانین. ئه گه ر شیعیک به بی رافه گه ری و
هه لوه شاننده وه و قسه له سه رکردن ماوه، مانای ئه وه نییه
ئه و شیعه هیژی فرینی نییه و خویتی داهینان و نویگه ری
له ده ماره کانیدا هاتوچو ناکات. ئاخو زور شیعر هه یه له
ئه ده بیاتی کوردیدا هیشتان نه کراونه ته وه و به داخراوی
ماونه ته وه. شیعر هه یه ره خنه گر زه فه ری پینابات و
ناویریت خو ی له هه لزنانی شیعییه تی بدات. شیعر هه یه

به هه موو کلیلې خویندنه وه یه ک نایته وه و کلیلې
خویندنه وه ی قوول و کلیلې دیدگه ی جیاوازی گه ره که.
شاعر هه یه چهند دیوئیکې تاریکه و ته نیا له یه ک دیودا
خوینراوه ته وه. شاعر هه یه فوړم و ناوهرؤکی جیاوازه و
دهقینکی نامویه، ههر بویه ش درهنگ له لایه ن خوینته ران
په سند ده کریت. به واتایه کی تر هه موو دیارده و
کرده یه کی فیکری تازه زوو پیشوازی لینا کریت له لایه ن
کومه لگه وه. ته نانه ت کونه په رسته کانیش دژی
ده وه ستنه وه. شاعر هه یه مردووه و مومیاکراوه به وشه ی
قه به و خه یالی بریقه دار. شاعر هه یه بویه ک رؤژ و یه ک
بونه نووسراوه و ته نیا ئه و کاته بال لیکده دا و کوتری
شعریه تی ده فریت. شاعر هه یه له گه ل یه که مین
کردنه وه ی ده مریت و باشته نه کریته وه و نه مریت. شاعر
هه یه بهر له بوونی مردووه، واته ههر به مردووی
له دایکبوه. شاعر هه یه پر پینه یه و له سیبه ری چهند
دهقینکی تر دا نووسراوه. شاعر هه یه چوئیه تی دارپژتني
وشه کانی لیچووی چهند شعریکی تره. شاعر هه یه وینه و
باگراونده کانی جیگه ی گومانه. شاعر هه یه خه یالی چهند
شعریکی تری دزیوه. شاعر هه یه گنده له و

(شاعیر)ه که ش به گه نده لّی بو گه نده لّبوونی شیعییه ت
ماوه ته وه. کورتیه که ی شیعر هیه و شیعر وّ که یه،
شیعیریش هیه شیعره.

زمان رۆلّیکی کارا و چالاک ده گیریت له بنیاتنانی
بالّه خانهی شیعییه تدا، زورجار زمان وه ک ئەندازیاری
بناغهی بنیاتنانی بالّه خانهی شیعییه ته که ده بینریت.
زالّبوونی زمانی شاعیریش به سهر خه یالی و باگراوه نده کانی
شیعره که دا بالادهستی شاعیر ده رده خات. شاعیر هه رچه ند
کار له زمانی خویدا بکات بو مه بهستی ده و له مه ند کردن
دوو هینده ی ماندوو بوونه که ی جوانیناسی له شیعره کانیدا
باغی پر له گولی ئوغژهنی بو به جیده هیلت. به جیمانی ئەو
باغانهش ره نگداده وه له سهر وهختی خویندنه وه دا. ئاخر
زمانی شیعر یه ک باغی پر له گولی ئوغژهنی و چیمه نی
وشه دروست ناکات، به لکو له یه ک په نجه ره وه باگه لیک
ده بینریت و له یه ک باغیشه وه ژووریک ی بلندی پر په نجه ره.
ده لویت زمان له شیعر دا وه ک به جیمانی ره هه نده
فیکریه کانی پشته وه ی خویندنه وه تووشی دوو فاقیه ت
ده بیت. { زمان سروشتیکی دوو لایه نه ی هیه. له لایه که وه
هوی په یوه ندییه، له لایه کی تریش هویه که بو دهر برین.

ئەمە جگە لەوہی کہ زمان ھەم واقع و ھەم رەزمی واقعیشە. جا لەبەر ئەم ھۆیانە، زمان ھەمیشە مایە بایەخپێدانی شاعر بوو {2}. کہ واتە ئەم دووفاقیتە زمانەش کاریگەرییەکی بنچینەیی دروستدەکات لە پرۆسە شاعرییەت لەسەر وەختی راقەگەری و خۆبەدەندەو و ھەلۆشاندنەوہی. چۆن زۆرجار ئەو وشەییەکی کہ لەدەربرینیکی شاعریدا بەکار ھاتوو، جیاوازی لە دەربرینی قسە ئاسایی. ئاخر وشە لەشاعریدا جیگەییەکی تری ھەیە و ھەمیشە لەمانادا لە جیگۆرکێدایە، وشە لەقالب نادریت تاکو واتای داتاشاروی بۆ دروستبکریت، ئەوہش تاکو ئەندازەییەکی باش کۆمەکمان دەکات کہ شاعر ھەمیشە خۆبەدەندەوہی جیاوازی لەخۆیدا ھەلۆشەگریت. وەک چۆن شاعر خۆبەدەندەوہی جیاوازی لەخۆیدا ھەلۆشەگریت و خۆبەدەندەوہی جوداوازتری لێ بەجیدەمینیت، وەھاش خۆبەدەندەوہ، خۆبەدەندەوہی جیاوازی لەدوای خۆیدا بەجیدەھیلیت. ئەگەر شاعر یەک ئاراستەیی زمان و یەک خۆبەدەندەوہی فەزاکان و یەک رەھەندی فیکری و یەک راقەگەری تیۆری، ھەم وشەیی شاعرە کہ لە قالبی کردەیی فیکرییەتیکی بی بال دراوہ و ھەمیشە زمان نەیتوانیوہ

به‌سه‌ر باگراونده شیعرییه‌کان و توکمه‌کردنی فه‌زاکاندا زال
بییت. ئاخ‌ر ئه‌گه‌ر بریار بییت شیعر پیویستی به‌خه‌یال
بییت، زمانیش پیویستی به‌توند و توئی و توکمه‌کردنه.
بویه ره‌هه‌ندی به‌جیمانی خویندنه‌وه‌ی جیاوازتر له‌شیعردا
ده‌شیت له‌م چه‌ند خالانه‌دا کو‌بکرینه‌وه.

۱- پرۆسه‌ی خولقاندنی شیعره‌که له‌رووی دروستبوونیه‌وه،
چونچۆنی بووه.

۲- جه‌وه‌ه‌ریه‌تی شیعر له‌پرۆسه‌ی شیعرییه‌دا، به‌واتایه‌کی
تر جه‌وه‌ه‌ریه‌تی دروستبوونی شیعره‌که هه‌م له‌لایه‌نی
ره‌گه‌زه‌ بنه‌ره‌تییه‌ شاراوه‌کان و هه‌میش له‌لایه‌نی ره‌گه‌زه
بنجینه‌یه‌کانی ده‌روه‌وه‌ی شیعرییه‌دا.

۳- چۆنیه‌تی حاله‌ته‌کانی گواستنه‌وه‌ی پالنه‌ره‌کانی ویزدان بو
ناو پرۆسه‌ شیعرییه‌که. لی‌ره‌دا ده‌شیت هه‌لویستی مرو‌قبوون
له‌لایه‌ن خودی شاعیره‌وه ده‌وریکی بالای دروست بکات و
شیعر له‌هه‌لویست وه‌رگرتن نزیک بکاته‌وه. که زۆرجار پی
ده‌گوتریت هه‌لویسته‌شیعر.

۴- سروستی ناوه‌وه و ده‌روه‌وه‌ی وینه‌کانی پشته‌وه‌ی شیعر.

۵- سروستی ناوه‌وه و ده‌روه‌وه‌ی وینه‌کانی پیشه‌وه‌ی شیعر.

۶- چۆنیه تی دروستکردن و دروستبوونی رهمز وچۆنیه تی به کارهینانه که ی. هه لبه ته قوناغیش کاریگه ریی به سه ریه وه هه یه. بۆ پشت راسترکردنی قسه کانمان، ده شیت رهمز له شیعی کوردییدا وهر بگرین.

۷- دۆزینه وه ی کللی ده روزه کانی ده قه شیعییه که و په ی بردن به خویندنه وه ی ورد و تیفکرینی قوول له نهینتی و فیل و کۆده کانی شیعه که.

۸- رۆلی موسیقای شیعر و خزمه تکردنی به پرۆسه ی شیعییه ته وه. لیره دا ده شیت بنووسین موسیقا له نرخاندنی ئاراسته کانی خویندنه وه دا کاریگه ریی خۆی دروستبکات، به سه ر کرده فیکرییه کان. به واتایه کی تر موسیقا زۆرجار له ناو پرۆسه ی شیعییه تا ده بیته پالنه ری کرده فیکرییه کان.

۹- به ته م و مژبوونی شیعر و ناروونی له مانادا، ئەمه ش له سه روه ختی خویندنه وه دا، ده شیت خویندنه وه ی جوایه زی لیبکه ویتته وه.

۱۰- هه وڵدان بۆ بیمانایی بوون زۆرجار چه مکی جیاواز و فره مانایی له پرۆسه ی شیعر دا دروست ده کات .

ئەم چەند خالەدا پيّم واىە بەس بيت، ھەرچەندە چەشنى
 پرۆسەى دەقە شيعرييەتەكە چەندىن خالى ترمان لى
 بەجى دەمىنيت. لى پيّم واىە ھەموو وشەيەكيش
 لەپرۆسەى شيعردا ماناى جياواز وەردەگریت. بەواتايەكى
 تر ھەموو وشەيەك لەسەر وەختى بەكار ھيئان لەپرۆسەى
 شيعردا لەمانا رووتە باوەكەى خۆى دەردەچیت و مانا و
 مۆرال و تايبەتمەندیيەتى خۆى وەردەگریت. بەواتايەكى
 رووتەر وشە لەسەر وەختى بەكار ھيئاندا دەكەويتە بەر
 تەوژمى عەقلەوہ. {ھەموو وشەكان لەچار چيۆھى مانادا –
 وەك وشە – دەكەونە بەر (تەوژمى) بونياتنانەوہ.
 سيستىمى وشە بە ھاوسانى و دژايەتى (وشەكانەوہ)
 دەكەونە بەر تەوژمى كاريگەر يەتییەوہ} (3).

بەرلەوہى پرۆسەى شيعر ئامانەتییكى ئەخلاقى بيت بۆ بەھا
 مرؤفایەتییەكانى ژيان، پرۆسەى جوانتر کردنى راستەقینەيە
 بە زنارەكانى ئايندەوہ مرؤقدۆستییەوہ. ناشیت ھەموو
 ئايندەيەكى گەش لە رابردوو يەكى جوان بيتە دى. وەك
 چۆن ناشیت ميژووى كورد بەبى چيا سەرکەشەكان
 بنووسریتەوہ. نووسینەوہ و نر خاندنى ھەر شاعيرىك
 دەشیت لە دەلاقەيەكەوہ بيت و سەير بكریت. ئەلبير كامۆ

بەدیدگایەکی پووجگەرییەووە سەیری راستەقینەکانی
 گەردوون دەکات. کافکا لەسەر پەردەییەکی رەش ژیان
 نمایش دەکات. سادقی هیدایەت لەنیو رەشبینیەکی قوولدا
 ویلی پووجی و خۆکوژی بوو. لە بەشیککی شیعەرەکانی
 هەندرین فەلسەفەییەکی قوول ئامادەیی هەیە.
 عەبدولموتەلیب عەبدوللایش لەنیو ئاودا مەلە بە وشە و
 خەیاڵەکانی دەکات. شەونمی خەون لەسەفەرە
 شیعرییەکانی ئەحمەدی مەلادا دەتکین. ژن هەمیشە
 لەحەوزی شیعری قوبادی جەلیل زادەدا مەلە ئیروۆتیکا
 دەکات. تەیب قادر پیاسەکانی ژیان بە دەم بیتاقەتی
 مەرگەووە دەنووسیتەووە. ئاخر لە تاییەتمەندبوونی هەموو
 ئەوانەشەووە پووجییەکی تر لە کامۆ و پەردەیی رەشتر لە
 کافکا و رەشبینی و خۆکوژیەکی تر لە سادقی هیدایەت و
 فەلسەفەیی تر لە هەندرین و ئاویکی تر لە عەبدولموتەلیب
 و خەونیکی تر لە ئەحمەد و ژنیکی ئیروۆتیکایی تر لە قوباد
 و پیاسەییەکی تر لە تەیب دا بەجی دەمینن. ئەگەر
 بەرھەمی ئەدەبیات دەرھاویشتەیی فانتازیا بیت، ھەرگیز
 ناشیت خۆی لە راستەقینەکەیی زەمەن بدزیتەووە، بەلکو لەو
 زەمەنە دەرەچیت و زەمەنی تر دروست دەکات. ھەر

چەندە دەرهاویشتەى ھزراندنى شاعىر بەمىتۆلۆژىيەت بەبى راستنووسى خەيال بوونىكى بى بوونە و ھىچ بەھايەكى ئىستاتىكاي نىيە . ئاخىر { ئىستاتىكا لە گشت رەھەندىكەوہ بۆ تەلارى شىعر پىويستە، شىعر بەبى بوونى ئىستاتىكا تەلارىكى رووت و دزىوہ } (4). ئەوہ ھونەرى راستنووسى ئەو واقىعەيە كە تەمەن درىژىي بە شىعر دەدات و پەنجەرەى روانىنى تى بە روودا دەكاتەوہ. شىعر كە روحي ھونەرى راستنووسى تىدا نەبوو، دەشىت چاوپرىي مردنى بكەين و لەسەر وەختى خوئندنەوہشدا ھىچ كەردەيەكى فىكرى لەدوا خوئىدا بەجى نەھىلئىت. جوانىناسى شىعر برىتتى نىيە لەيەك پەنجەرە، بەلكو كۆمەلئىك پەنجەرەيە بە ديوارەكانى ژوورى راستنووسى ئەو واقىعەى كە خودى شاعىر تىدايە و لەو پەنجەرەوہ دەبىنئىت. شاعىر كە وشەكانى لەخەيالدا مووتوربە دەكات تەنيا خەيال نانووسىتەوہ، بۆ ئەوہى شىعرەكە روانگەى جىاوازى ھەبىت ئەو واقىعەش فەرامۆش ناكات كە لە پەنجەرەكەوہ لى ديارە و خودى خوشى تىدا دەژىت. { بەكىك لە مەرجهكانى جوانى و ھونەرى جوانىش راستگوئىيە. كاتى راستى لە بەرھەمى ھونەرى (ئەدەبى)دا نامىنى، ئەوا

جوانیش به جیی ده هیلی. مه به استمان راستیی ژیانی رۆژانه
 نییه، به لکو ئه و راستیییه که هونه رمه ند (شاعیر) به هوی
 زانیاری قوولییه وه ده باره ی ژیان، به هوی به هره ی هونه ری
 و کارامه ییه وه ده یخاته بهر چاوان و پیشکەشی ده کا. له
 ئه ده بدا گه لی پاله وان ی وه ها هه ن، که فاتتازیا و خه یالی
 نووسه ری ک خولقاندوونی و که سانیکی وا کوت ومت له
 واقعدا نین، به لام ده شی که سانی وا له ناوماندا هه بن {5}.
 شاعر له دیدگه ی هیگله وه هونه ری سه ر هه موو
 هونه ره کانه، له هه موو ژانه ره کانی تری ئه ده بیش مانا
 به خشته ره له روانگه ی کارتیکردن و کاریگه رییه وه. بۆیه که
 له چه ندین روانگه ی پر مه عریفه وه شاعر راقه ده که یین و
 چه ندین په نجه ره ی تری به رووی باغه کانیدا ده که یینه وه،
 لی ده بین هه میسه شاعر قسه ی تر و روانینی جیاوازتر
 له دوای خویدا به جی ده هیلیت. ئاخیر {شاعر گوشراوترین و
 چرترین شیوه ی ئه ده به که زۆرترین شت له که مترین
 وشه دا ده ر ده بریت {6}.

سەرچاوه كان:

(1) گه‌ران بۆ ماناكانى ديكه‌ى شيعر. به‌ختيار عه‌لى، به‌شى دووهم. كووارى رامانى ژماره 72 ى حوزه‌يرانى 2002
لاپه‌ره 14

(3) شيعر و فه‌لسه‌فه. نووسينى مه‌جيد مه‌حموود موته‌ليب، وه‌رگيترانى له‌ عه‌ره‌بييه‌وه : فوئاد مه‌جيد ميسرى ، له‌ بلاوكراوه‌كانى ده‌زگه‌ى چاپ و په‌خشي هه‌مدى، چاپى دووهم 2008 لاپه‌ره 28

(3) تيوري ئه‌ده‌بى و شيوازناسى - نووسينى : پيته‌ر هالبيترگ و دانه‌رانى تر / تاماده‌کردن و وه‌رگيترانى : ئه‌نوه‌ر قادر محه‌مه‌د. له‌ بلاوكراوه‌كانى مه‌لبه‌ندى كوردو‌لو‌جى ، زنجيره 54 سليمانى 2010 لاپه‌ره 145

(4) ئه‌ده‌ب وه‌ك به‌شيك له‌روچ - غه‌مگين بولى، ليكو‌لينه‌وه‌ى ئه‌ده‌بى. له‌ بلاوكراوه‌كانى به‌ريوه‌به‌رايه‌تى روژنامه‌نووسى و چاپ و بلاوكردنه‌وه‌ى به‌ريوه‌به‌رايه‌تى بلاوكردنه‌وه‌ى هه‌ولير، زنجيره 551 چاپى يه‌كه‌م 2011 هه‌ولير. لاپه‌ره 102

(5) بروانه هه‌مان سەرچاوه‌ى ژماره سى، لاپه‌ره 22

(6) شاعر چييه ؟ لورانس پيرين، وەرگيراني له فارسييه وه :
ئەبوبەکر خوشناو. له بلاوکراوه کانی به ريوه به رایه تی خانه ی
وهرگيران / چاپی یه که م 2008 . چاپخانه ی پیره میرد،
سلیمانی . لاپه ره 16

شعیریہت و دووفاقیہتی خود

وشہ بہ بی بارگای بوونی خہ یال ہیچ شتیک ناخاتہ سہر شتیکترہوہ و بوونیکی ناساغ دروست دہکات، خہ یالیش بہ بی زمان ناچیتہ ناو ٹہم پرؤسہیہوہ. تہواوی وشہکانی ٹہدہبیات بہگشتی و شاعر بہتایبہتی ٹاراستہی دوو رووگہ دہکرین. ہہر وشہیہکیش لہناو خویدا دہلالہت لہ دوو ہاو واتا دہکات. واتہ رستہ دوو ہیژی بہہیزی ہہیہ کہ لہناو خویدا کوئی کردوونہتہوہ و ہاوکات یہکسانن لہ رووگہ کانیانہوہ. لی لہدیدگہی خاسیہت و مورالہوہ جیاوازن. تہواوی کردہ فیکریہکانی ٹہدہبیاتیش دوو ٹاراستہی جیاواز و ہردہگرن. ٹہمہ بو مہسہلہی سیاسہت و کولتور و ٹابووریش دہلویت ہہر ہہمان ٹاراستہی راقہ فیکرہکانی و ہرگریٹ.

لیریس شاعیریکی فہرہنسی ہاوچہرخہ بوو، لای ٹہو شاعر بہتہواوی لہ ژیانی پراکتیکی خودی خوہوہ دوورہ. دیدگہی شعیری لای ٹہو دہلالہتہکانی خہونن. ٹہو

شاعیرهش وهک تهواوی شاعیرانی سوریالیسته کانی تر
 تووشی په رته وازه بوون بووه. هه موو شاعیریکی پرله
 مه عریفه و لیورپژ له راستگوتن له دوو خودی جیاواز پیک
 دیت، ده شیت خودیکی راسته قینه و خودیکی وه همی بیت.
 یا خود خودیکی تایبه تمه ند له ناو خویدا و خودیکی
 گشتگیری گشتی هه بیت. ((زمانی شیعریهت دووانه مانایه
 و هه ریه ک له مانایه کیان یه کتری ته واو ده کهن، دووانه
 مانایه کان ویکرا ناتهبان، لی له هه مان کاتدا
 لیکجوو دابوونه ته وه)) * شاعیران که به زمانی ناوه وهی
 دهقه کانیاں له ناو ده قدا ده دوین. واته گوتنیک له ناو
 کایه کانی گوتندا. که بریتین له دوو زمانی جیا، وهک
 ئه وهی له سه ره وه هه لوه سته مان له سه ری کرد، که زمانی
 سه ره وهی دهق و زمانی ناوه وهی دهق بریتین : له زمانی
 بنه رتهی شاعیر. له زمانی ناوه وه دا وهرد کردنه وهی
 دیمه ننگه له کان و ته فیسیری رهونه قدارتری لیدیتته بوون.
 ئه م قولبوونه وهی زمانهش هه لبه ته به مؤنؤلوجی
 وردبوونه وه و دالغاندن رۆح و بیر کردنه وهی به راته تئامیز و
 ته نانهت بیر کردنه وه نامۆیه کانیش ده چیتته پرۆسهی
 بوونگه ری و جوړیک له دوو ره گزی خود ده خولقینیت

.واته }}له بهر هه می هه موو نووسه ره مه زنه کاندای
 رووخساریک له دوو ره گه زیانه هه یه. نه به وه مانایه ی که
 ده قه کان ره گه زیان هه یه، لی ئه و ده قانه به جو ره راقه یه ک
 هه لگری رووخساری سیکسگه رای و ئیروئیکین و ئه و
 رووخساران هس تیشکین که تو به چاوی سه ری
 په نجه کانت هه هه ستیان پی ده که یت.}}** ئه و شاعیره ی
 که گه ره کیه تی خو ی له نیو ده قه کانیدا بتوئیتته وه به هو ی
 زالبوون و چر کردنه وه ی زمان. ههروه ک شاعیره ی گه وره ی
 فه ره نسى مالارمى لای وایه: ((به زمانى شاعر رسته
 دروست ده که ین، نه ک به ئه ندیشه)). شاعیر سه ره تا
 به هو ی زمانه وه ئاراسته کانی خه یال ریک ده خا و دیاریان
 ده کات. بویه ده لویت شاعیر له ناو زمان وخویدا بتوئیتته وه
 ئه وسا بیت له ده قه کانیدا خو ی بتوئیتته وه. وه ها شیاوتره
 بگه ریتته وه به راییه کان و له خالی سفری په یشه سپیه کانی
 ئه زه له وه ده ستیبکات، ئه و ویستگه یه ی که وا خودی
 شاعیره که قه ناعه تی تایبه تی خو ی پی هه یه. مه رجیش
 نیه هه موو ده قیک کوئای هه یت، وه ک چو ن هه موو
 ویستگه یه ک کوئای نیه. وانا ده شیت له دوا چر که دا
 گورانکاری تی دا روو بدات و پرسیار و به دگومانی به دوایی

خۆیدا بە جی بهیلت. ئەو شاعیر گەلانی ئەو لەخودی
یە کە مەوێ تاوتووی لە گەل خودی دوو هەمدا دەکەن بێگومان
دەقەکانیان لە ژێر تیشکیکی (شیداری) جوانکیلانی
دەمینیتەو

(واتا هەر نووسراویک هەلقولای ناوێوی خودی نووسەر
بیت، زەحمەتە بە ئاسانی بمریت). شاعیری جواننووس و
راستەقینە بە عەشقیکی قۆلەو دەنووسیت و لە گەل زادهی
ناوێوی خۆیدا راستگۆیە، بۆ ئایندهی تەمەن دەنووسیت
بە بێ بیرکردنەوە لە دەرئەنجامەکانی. نالوێت شاعیر لە قور
و لیتە میژووێکی رەش و دۆراودا بچەقیت و بانگەشە
داهینانی شیعریش بکات. بۆ باسی چۆنیەتی شیعرییەت و
خودی شاعیر و گەران بە ناو ناوێوی ناوێت باز بەسەر
ئەم خالەشدا بدەین، کە هەردەقیک تەنیا جارێک
لە ناوێوی شاعیر لەدایک دەبیت، پرۆسەکانی تری وەک
(بێداچوونەو و پاکنووسکردن و جوانکاری و... هتد) ئەمانە
دەکەوێت خودی دەرەوێ کردە یە کەمی شاعیر.
شاعیر گەلانی خاوەن دیدگەیی جیاواز هەمیشە لە ناوێوی
دەرەوێ خۆیاندا بەدوایی خودیکی تردا دەگەڕێن و
هەمیشە خودی جیاوازتر لەخوێندنەو و گەران دەدۆزیتەو

و له پرۆسه ی نووسنیشدا خودی جیاواز تر ده خولقین. سارتهر له کتییی (ئهدب چیه؟) دا ئاور له م رهههنده ده داته وه و دهنوسیت: ((پیشتر که ده مگوت پیویسته ریگه چاره یه ک هه لَبژیرین، و ته که م ناته واو بوو : ریگه چاره نابیی و نا کرئ هه لَبژیردریت. ریگه چاره ده بی دابهینری، بخولقینری. هه رکه س به دوزینه وه ی ریگه چاره ی خوئی، له راستیدا خوئی دروست ده کات. مروّف ده بیت هه موو روژیک خه ریکی خو دروست کردن بیت)). واته مروّفه کان بو ئه وه ی ریگه کانیا ن بگوړن ده بیت له خو یانه وه ده ستیپکه ن و له ده ورو به ریا ندا رهنگ بداته وه. ئاخه شاعیرمان هه یه له خودیکی تر ده گه ری و خودی خوئی ون ده کات. ئیمه مه به ستمان نیه شاعیر بیته بیرمه ند و وه ک فه یله سوفیک به ناو ته واوی خوده جیاوازه کانی دونیادا گوزه ربکات، لی ناشیت له خودی خویدا خوده کانی تر نه دوزیتته وه و له شیعره کانیدا رهنگ نه داته وه. هه لَبه ته خود هه یه نه خو شه، نه خو شی مه عریفه ت و فیکری هه یه. ئیمه هه موومان نه خو شین و خه ریکی نووسینه وه ی ئه و نه خو شیه ی خودین. ئه مه له وه جیاوازه خود هه یه فیکری نه خو شه و مه عریفه تی ناساغه. بیرمه ند و ره خنه گری

گه وره‌ی مه‌جهری جورج لۆکاچ لای وایه: ((هیچ شاعیریکی ناتوانی بیرمه‌ندیکی باش بی و هیچ بیرمه‌ندیکی شاعیریکی باش بیت)). ئه‌وه‌ی له‌و ته‌یه‌دا به‌جیماوه ئه‌وه‌یه: شاعیر له‌و دووفاقیه‌تی خوده‌دا تووشی به‌یه‌ککه‌وتنی کرده‌ فیکریه‌کان ده‌بیت و له‌هه‌مان کاتیشدا ئاوی کانی بیرکردنه‌وه‌ی رووتتر ده‌بیت .

هه‌موو جیهان ناتوانیت شاعیرییه‌تی له‌خودی شاعیریکی بستینیته‌وه که شاعیریکی راسته‌قینه، هه‌موو ره‌خه‌گر و خه‌لکی ئه‌مرۆی جیهانیش ناتوان شاعیریکی پر سینه‌ر بکه‌نه شاعیریکی راسته‌قینه که خودی ئه‌و شاعیره ئه‌وه‌ی له‌بار دانه‌بیت. زۆر شاعیرانیش هه‌بوونه له‌و سه‌رده‌مه‌ی که‌تیدا ژیاون و به‌ره‌مه‌کانی خۆیان تیدا بلاوکردونه‌ته‌وه، له‌ زۆر روانگه‌وه په‌راویزخراون و وه‌ک پیویست ئاوړ له‌به‌ره‌مه‌کانیان نه‌دراوه‌ته‌وه. شاعیریش هه‌یه به‌ده‌یان نووسینی نه‌خۆشی له‌سه‌ر نووسراوه به‌هۆی ته‌کلیفی زۆر و هونه‌ری له‌سه‌ریه‌ک نووسین و یه‌ک دیدگه‌یی کۆیلایه‌تی و براده‌رایه‌تی و له‌سه‌ر خۆنووسین به‌ناوی خوازراوه‌وه. ئاخ‌ر ئه‌وانه وه‌ک ده‌به‌به‌یه‌کی بچووک وان و هه‌وای زۆریان تیکراوه. ئه‌وه‌ته ژۆرژ لاتور که نیگار کیشیکی

بلیمه تی فەرهنسی سهردهمی سازده و حه قده بوو، له سهردهمی خوئی و ژیانیدا به نه ناسراوی ژیاوه، له بهر کۆمه لیک ره هه ند و هوکار. که چی له سه دهی بیستدا تابلوکانی که وتنه بهر روشنایی و دان به بلیمه تی و لیها تووی ئەو هونه رمه نده نیگار کیشه نرا. لیره دا ئەوهی شیاوهی گوتنی نیو نووسینه ئەوهیه که نموونهی پیچه وانمان له ناو ئەده بیاتی کوریدا زۆره. ئەویش به هوئی هوکاری سیاست و شارچییه تی و براده رچییه تیه وه. که هیشتان په یان به خودی خویان نه بردوووه و بوونه ته ناویکی قه بهی ناو بۆش

په راویزه کان:

* وه رگیترانی رووخساری ئەوانیتر / ره خنه ی ئەده بی -
نووسینی چهند نووسه ریک - وه رگیترانی له سوویدییه وه :
هه ندرین / له بلا و کراوه کانی به ریوه به رایه تی خانه ی
وه رگیتران - زنجیره (200) چاپی یه که م 2010 -
لا په ره 72

** بروانه هه مان سه رچاوه ی پیشوو - لا په ره 185

دهسه لاتى زمانى شاعير له

ئاويته بوونى شاعيريه تدا

شاعر گريمانه ي ديوى شاراوه ي زهمه نيكي تره، ده شيت رووبدات و ده شيت روونه دات له م زهمه نه وه همه ميتولوجيه تيبه دا، شاعر مومكين نيه هه ميشه داينه موى وهرچه رخانه كومه لگه بيت، لى رهنگه جموجوليكى وهرپته ئاميز بكات، شاعير بوون، بهر له هه موو شتيك " واته مروقبوون " بهو واتايه ي كه شاعير گه ليك ته نيا له كاتى شاعيردا شاعيرن، شاعيرى راسته قينه هه ميشه شاعيره، جياواز تر تى ده فيكريت و دهنوسيت، جياواز كولاره ي ئايديا گومانگه رى به ئاسمانى ليبرالييه تدا هه لده دات، جياواز ده ژى و خوى له ته واوى راسته قينه باوه كان رووت ده كاته وه و خوى ئاماده ده كات بو " خود يكي گومانگه رى، چون شاعيرى بى ئه م ئاماژگه له يه نه بوونى شياوتره و چه شنى گويزيكى كرؤك پووچگه ريه.

زمانی شاعیر ئاویتهی رۆحی شاعیره، ته نانهت باکراونده
 فره رههه نده کان و وینه فره ئیستاتیکیه کان له خهونه
 فانتازیایانی شاعیره وه دینه وجود، وجودیک که زۆر جار
 به رهه میکی کال و سادهی لی دیه که ویتته وه، ده رناچیت له و
 یاسایه ی که زمان به سه ری چه سپاندووه، پیوه ندی (زمانی
 شاعیر) و (په یامی شاعر) په یوه ستبوونیکی رۆحیه، ئه وه ته
 ئه دۆنیس وه ها بۆچوونی ده ورورینیت: (زمانی ئاسایی،
 زمانی روون کردنه وه یه، لی زمانی شاعر، زمانی ئاماژه یه،
 شاعر ئه و شتانه ده لیت که به زمانی ئاسایی ناگوتریت.)
 شاعیر ته نیا ئه و کاته ده توانیت داهینان بکات، کاتی له سه ر
 ئایدیالیستییه کاند، به رامبه ر لۆژیکی سانتمانتالیزمی
 جاویدانی وه ستا و له سه ر پشتی نۆستالیژیای واقعیکی تال،
 به زمانی شاعر واقعیکی شیرین له مه مله که تی
 شاعیرییه تدا بیا بکات. پیویسته شاعیر گه لی ئیمه بزنان
 زۆر به ی ده قه ئه ده بییه بالاکانی جیهان زاده ی مه عریفه ن و
 تا کو ئه و سنووره دووره په راویزی ئیلهامن. پاراوبوونی
 زمانی نووسین و راخستنی به رمالی فانتازیا به ره و رووگه ی
 حه قیقه تیکی پر له وه هم، حه تمه ن ره هه ندگه لیککی لیوریت له
 واقیعه تاله کانی خورافاتیککی شیرین ده سازینی، ئه م

سازاندنەش بەدەر نییە لە جیاوازی تیۆری میتافیزیقیەت
 و روحیەتی هیومانیزمی، نووسیار (شاعیر) ھەمیشە ئەو
 ھەلدەبژیریت، ھەبژاردنی دژوار بە کۆمەڵیک بنیاتگەری
 فرە فۆرمالیست تی دەپەریت و شەفەقی لیبرالییەتی
 شەبەنگبوونی نووسین بەسەر کۆمەڵگە کەیدا پەخش
 دەکات، کۆمەڵگەش بەدەر نابیت لە کۆمەڵیک دەسەلاتی
 نیگەتیف و خێلەکی، لی تاکو ئەو ئەندازە دژ بەیە کبوون
 دروست دەکات، ھێلی ئاسۆییە ساختەکانی سنوور
 دەبەزینیت. ئەو کە چەشنی شاعیریکی (کۆپیکراو) لە
 ھەولی لەناوچوونی سەرورەریەتی شاعر و فرە بەھا
 پیرۆزەکانی شاعر بیت، چونکە دەسەلاتی شاعر لە تەواوی
 دەسەلاتەکانی تری دنیا سەر بەستەرە، مومکین نییە
 شاعیری جیاواز و سەراسیمای سەر بەستبوون عەودالی
 دوریانی شەرانگیزی و ساختەکاری بیت ھەم بۆ خۆی و
 ھەمیش بۆ خۆینەران. ئەی ئەو نییە دەسەلاتی شاعر بوون
 سەر بەست دەبیت لە بەردەم حوکمی "خودی یە کەم ی
 شاعیر و تاکو سنووری تیکشکاندن، سەر بەست دەبیت. بیر
 و بۆچوون و ستایل و... ھتد، ئەم خالانەشم پی شیای
 وەشانندی فرە ئاماژە گەلەکانی بۆ چوونە، کە خۆلادانە لە

ناوهندی دەسەڵاتەکانی ریبازیه‌تی شاعر و ریزمانی، به‌واتای { گەمەکردن به وشە و بارگاویکردنی دیوی دووهمی پەیفەکان و رەمزەکان } گەڕانەوێه به‌ دەسەڵاتی ئەزموونگەریی ھۆنیار و میژووی رووداوەکان و فەزا فرە والاکانی دەقەکە. گەلیک جار رەھەندگەلیکی دژە بۆچوونەکان و ئارامگەیی پەیفە بارگاویکراوی ئایدیا گومانگەراییه‌کانی خۆی له نیو مەلاش دەدەن، مومکینە له دەسەڵاتی ھۆنیار(شاعیر) دەچیتە دەر و ھۆنیار دەبیتە خالی گومانگەریی و بەرھەمەکە خۆی ستایلی نادیارێ خۆی و رینگاکانی له دیدگە گەلیکی تر دەدۆزیتەو، به‌بێ ئەوێ ھۆنیار حوکم بکات.

ھەرچەندە زمانی شاعیر زمانی تاکیکە له حەقیقەتدا ، لی ئەو زمانە: زمانگەریشە و زۆر جار زمان بەرامبەر وروژاندن توانای نامینیت و گۆی له زمانی ناوہو دەگریت. پیم وایه کەسی شاعیر ریبەری کۆمەلگەیه و پەيامیکی رۆحی خودایی ھەلگرتووه، بۆیه کاتیک مرۆفەکان دەگەنە نیوہندی تیۆرەکان، ھەم جیاوازتر دەبن و ھەمیش کۆمەلگە بۆیان له دەروازەیه‌کی تر رادەوہستیت. دەگریت ھەر شاعیرێکی راستەقینە به پێغەمبەری ئەو رۆحیہ‌تەي کە

ههیه تی و تاکه کانی تری کۆمه لگه که ی تیدا ده بینیتته وه،
ناوزه ند بکریت. ئە ی ئە وه چیه؟ کاتیک پیغه مبهری خوا
دهیه ویت په یامه ئاسمانیه که ی به قوره شگه ل و پیاوانی
نیرسالاری بگه یه نیت، له وه لامدا پیاوانی قوره یش
پیغه مبهر به شاعیر نازهنده که ن، مومکین نییه پیاوانی
قوره یش په یان به م میتۆلۆجه نه بردیت، که پیغه مبهر
شاعیری خودایه، ئیتر ئە گه ر شاعیر به زمانی ساخته ده قه
شعیرییه کانی خۆی رازانده وه، له روانگه یه که وه تیرۆریستی
نووسینه و له روانگه یه کی تریشه وه تیرۆرکاری به ها
ئه خلاقیه کانی مروقدۆستی و زیاندۆستییه، جیا له مانه ش
ئیرۆسی ئە ده بیه تی خۆی له بهرده م تیرۆریک له
ره خنه کاری خاوه ن جه به رووتی جوانکاری و جوانبینیدا،
مه حکوم ده کات، چۆن په یامی شعیرییه ت ناشیت
نیشاندانی ده مامکی جوانیه کان بیت، به لکو نیشاندانی
خودی جوانیه کانه، ئاماژه یه بو دیویکی تری شته کان که
به چاوی ئاسایی ناینریت، به لکو ئە وه چاوی خه یاله په ی
به و جوانییانه ده بات، ئە گه ر شاعر هه لگری په یامی
مروقدۆستی و ژین دۆستی بیت، شاعیریش زمانحالی
نه ته وه که یه تی، که چی زۆر جار شاعیر هینده خهستی

وردە کارەکانی تەکنیکی بیناکە ی نووسین دەبێت و تاکو
 ئەندازە ی بەزاندنی پەیوەستبوون بە کارەکانی، سنووری
 نەتەووەکە ی دەبرێت و پە ی بە تەواوی دنیا دەبات،
 دەکریت ئەوکاتە بڵین " زمان حالی دنیا" بە و واتایە ی
 ھۆنیاری جاویدانی، ھۆنیاری ژیانە، نەووەک تەنیا ئەو
 ژینگە یە ی تێیدا دەژیت، ئەگەر زمانی نووسینی ھەر
 شاعیرێک زمانی نەتەووەکە ی بێت بەپەلە ی یە کەم،؟ ئەوا
 ییگومان بەپەلە ی دووھم شاعیر زمانی جیھانیشە، نایب
 شاعیری جاویدانی بۆ رەھەندگە لیکی دەستنیشانکراو
 بنووسیت، ئەو شاعیرانە ی کاتی داوی کۆلارە ی خە یالیان
 دەپسیت و بۆچوونە کانیا ن دەووشینن وەھا کە [شیر تەنیا
 بۆ دلی خۆیان دەنووسن، ئەوانە شاعیرگە لی ساختەن و
 خاوەن چە کی نووسینیکی گوللە چرووکن].

پە یامی شیری ھیولی ھەمیشە سەرقالی ھەلزانە و
 ئایدیۆلۆجیا یە ک خەلق دەکات، کە خودی شاعیر بالتر
 دەبیت، دەکریت لەم دیدە نیگایە شەو ھەلۆستە ی بۆ
 بکە ی ن کە خودی شاعیریش دەمریت؟ رۆحیە تی
 بەرھەمەینەرە کە ی ھەمیشە لە کە فوکۆلدا دەبیت. ئە ی
 ئەو ھەر شیر نییە تەمەن بالایی شاعیر درێژتر دەکات،

له به رامبه ر سیاستمه ندیک، ئەم پرۆسه یه ئەوهنده ی
 سه رقالی بوونه به خه یال، مومکین نیه و ناییت ئەوهنده
 سه رقالی حه قیقه تی ژیان بیت، پرۆسه ی نووسین،
 پرۆسه یه کی مه عریفیه و کیشانی باکگراوندی ئایدیاگه لیکه
 له سه ر نه واری جوانینی و یاده وه ری مه عریفیه ت، لی
 هۆنیاری خه لکار هه میسه سه رقالی پیلانی شه رانگیزیه، بۆ
 هۆنه ری بالا، هۆنیاری بالاش ئەوهنده ی خه ریکی رۆنانی
 پرۆسه ی زمانی شیاه و سه رقاله به گه مه زمانه وانیه کان،
 نیو به قه د ئەوه سه رقالی خۆش نویدییه کانی ژیا نه، نه خه ریکی
 پرۆسه ی به رژه وه ندییه کانیه تی، هه میسه قوربانی ده دات و
 نازانیت، تاخر هه ر نه زانین نیه ویستگه ی یه که مینی
 گو مانه و ده وه مینی خۆخویندنه وه و خویندنه وه یه و
 سییه مینی ئایدیای ته ره و... هتد)، دوایه مینیش نادیا ره بۆ
 گو مان، گو مانیش دوریانی حه قیقه تی وه همه کانه، بۆیه
 شاعیری جاویدانی ده زانیت: ئەگه ر بمانه ویت بژین، یان
 ده بیت ملکه چ بین، یانیش ده بیت بجه نگی ن، لی جه نگی
 شاعیر، جه نگیکی سه خته، چۆن زۆربه ی مرۆفگه لی جیهان
 ژیان ناشاز و قیزه وه ن ده کهن، نووسه رانی خه یال خافلاو
 به پله ی یه که م و سیاستمه دارانیش به پله ی دوو. سه ر

نييه كه زور جار شاعير لهم جهنگه دا ده دوريت و دوا جار
خوي ده كوژيت، نه و هيچ جهنگيكي تري له بهرده مدا
نه ماوه، جگه له جهنگي خو كوژي!

* سوودم له كوواري هاوبه شي ژماره 18 ي ئه يلولي
2008 وه رگرتووه، گوشه ي وانيك، له نووسيني : غه مگين
بولي.

* وشه ي سانتمانتاليزم: به واتاي به شداربووني هه موو چين
و تويژنيك له گه ل كرده ي فيكري و ئه ده بي دي ت . وشه ي
فورماليستيش ، مه به ست له و كه سانه يه كه ته نيا گرينگي
به شيواز و فورم ده دن له رووي واقيعه وه دوورن.

ژنيڪ پر لهه تاوى بوئرى

بوٽه وهى هه رچى ههت ونيته

به من بچي ...

دهئه مجارهش كراسه كه م هه لده وه . نيگار نادر

دهستپيڪ وهك ده روازهى باسه كه :

نووسيني ٽه ده بيات گه رانيكى گومانگه ريبه به دواى ريگه
سانتمانتاليزميه كاني بوون له لايه ن خودى نووسه ره وه. ٽاخر
نووسيني ٽه ده بي ٽه گه ر جياوازيه كي بنچينه يي تيدا نه بيت
و پيكداداني كرده فيكريه كان دروست نه كات له گه ل ٽه و
به ره مانه ي كه له قوناغه كاني تري ژياندا نووسراون و
له ميژووي ٽه ده بي اتدا بوونيان هه يه، نه نووسينيان چه شني
نووسينيانه. ته نانهت كه رته كه رپو وچيڪ ناخه نه سه ر
باله خانه ي ٽه ده بي ات. يه كيڪ له خاسيه ته كاني ده قي

زیندووئەوێهە که هێزی میتۆلۆژی روۆحی نووسیاره که ی
 تێداییت و ئەو هێزه به خانەکانی جهستهیدا هاتوچۆ بکات.
 شیعری جاویدانی و خودان نوێخواز، چەندە پێویستی به
 بنەما بنچینهییهکانی جوانیناسی ههیه، به قەت ئەو هەش
 پێویستی به هونەری جیاوازانووسین ههیه. ئاخر ئەو
 دەقانهی له سیپه‌ری ده‌قی تر دا ده‌ژین، چه‌شنی مریشکی
 کورکن له‌سه‌ر هیلکه‌ی بالنده‌ی تر گرکه‌وتوون. شاعیر
 هه‌یه له‌سیپه‌ری ده‌یان شاعیری تر دایه و به‌رده‌وام
 سیپه‌ره‌کانی به‌ره‌نگی وشه‌ی بریقه‌دار ده‌رازینیتته‌وه. لێره‌دا
 پرسیاریکی پر له‌گومانگه‌ری له‌به‌رده‌مان قیت ده‌بیتته‌وه
 :که بۆچی ئەو جوړه شاعیرانه له‌بری ئەوه‌ی رافه‌گه‌ری
 له‌باره‌ی لایه‌نه کاریگه‌رییه‌کان و تیرکردنی سکی
 شیعیریان له‌سه‌ر خوانی ده‌قی شاعیرانی تر بکریت، که‌چی
 شیعه‌کانیان له‌ژیر کاریگه‌ری سۆزداری هینده‌گه‌وره
 ده‌کرین، که خوینه‌ری ساده‌لای وایه‌ سه‌ری داهینانی له
 هه‌ور ده‌خشیت. ئەو فه‌زا ئالۆزه‌ی ئەمرۆی ره‌خنه‌ی
 ئەده‌بی کوردی دروستی کردووه، ده‌نگه‌لیکی زۆری تیکه‌لی
 یه‌کتری کردوون. ره‌خنه‌ی ئەمرۆی ئەده‌بی کوردی
 کاریگه‌ری راسته‌وخۆشی کردۆته‌ سه‌ر ده‌قی ژنه

شاعیره کان، چونکه به دریژایی میژووی ئەدهبیاتی کوردی
 دهقی ژن له ژیر کاریگه‌ریی دهقی پیاودا بووه. ته‌نانهت ژنه
 شاعیری واهه‌بووه ده‌برپینی پیاوانه‌ی به‌کار هیناوه و له
 شاعیره‌کانیدا وه‌سفی زولفی خاوی کردووه. بۆ
 ده‌وله‌مه‌ندکردنی باسه‌که‌مان لی‌رده‌دا ئیمه‌ باسی ئەوه
 ناکه‌ین که جیاوازی له نیوان دهقی پیاو و دهقی ژن چیه
 ؟ یاخود ئایا ده‌قی‌ک هه‌یه به‌ناوی دهقی ژنانه‌وه ؟ ده‌ق
 هه‌موو ره‌گه‌زه‌کان له خۆیدا کۆده‌کاته‌وه و له‌هه‌مان
 کاتیشدا خۆی له‌ته‌واوی ره‌گه‌زه‌کان رووت ده‌کاته‌وه و
 ره‌گه‌زه‌په‌ستی قبول نییه. لی هه‌ندیک ده‌برپین له‌ده‌قدا
 هه‌یه جیاوازی ره‌گه‌زه‌کان به‌دیار ده‌خات. دیاره‌ره‌خه‌ش
 له‌باره‌ی دهقی شاعیره‌ ژنه‌کان له‌فیلته‌ری فیکر و
 مه‌عریفه‌تی ئەو خالانه‌ی که باس‌مان کردن سه‌رچاوه‌یان
 گرتووه. ته‌نانهت ره‌خه‌نی ئەده‌بی کوردی هیچ رۆلێکی
 کارای نه‌بووه له‌دروستکردنی ده‌نگی شاعیری ژن. زۆر‌جار
 کولتووری ئەده‌بیاتی کوردی به‌هۆی گوشاری سیاسی و
 گوشاری سۆزه‌وه هه‌میشه له‌هه‌ولی پیرۆزکردندا بووه و
 ده‌نگه‌لیکیشی فه‌رامۆش کردووه. نالویت شاعیری بویر
 سه‌رکیش نه‌بی‌ت ودرژی ئەو کولتووره نه‌خۆشانه

نه‌وه‌ستیتته‌وه و به‌یه‌ککه‌وتنی کولتوووره‌کان و فره‌ده‌نگی له
شعیره‌کانی دروست نه‌کات. نیگار نادر یه‌کیکه له‌و ژنه
شاعیرانه‌ی که له هیچ ژن شاعیریکی کوردی ناچیت و
هیچ ژنه شاعیریکی کوردیش له‌و ناچیت. ئەمه‌ش بۆ
جیاوازیکردن بۆ شاعیریکی زۆره .

ناوه‌ڕۆک :

هونه‌ری جیاواز نووسینی شاعر ئەوه نییه که ده‌روازه‌ی
فه‌زاکانی شاعر داخه‌ری و کو‌ده‌کانی چه‌شنی مه‌ته‌لی لی
بیت. زۆرجار به‌هۆی ره‌چاوکردنی جیاوازییه‌وه جه‌له‌وی
هونه‌ری جوانیناسی ده‌ق له‌ده‌ست ده‌ده‌ین و شاعیرییه‌ت
له‌شعیردا ده‌خه‌ینه به‌رده‌م چالی مه‌رگه‌وه. واته له‌پیناوی
هونه‌ری جیاوازانووسینه‌وه رو‌حیه‌تی جوانیناسی شاعیرییه‌ت
ده‌کوژین. ئاخ‌ر هونه‌ری ئەم جیاوازانووسینه‌وه داهیتان نییه،
ته‌نانه‌ت هه‌لاتنه له‌واقیعی شاعیرییه‌ت و شاردنه‌وه‌ی
ئه‌زموونی که‌م مه‌عریفه و لاوازی کرده فیکرییه‌کانیشه.
ئه‌نوه‌ر مه‌سیفی ئە‌گه‌رچی پیاوی فۆر مه‌ گرانه‌کانه و ستایله
باوه‌کانی شاعیری کوردیشی ره‌تکر دو‌ته‌وه و خاوه‌ن زمان و
فۆرم و دیدگه و ستایلی تایبه‌ت به‌خۆشی بووه، لی له

هه ندىك دهقه شيعرييدا له بهر هيىزى فۆرمى جياوازه وه شيعرييه تى شيعره كانى بوونه ته قوربانى. ئەمه كه م تا زۆر له به شىك له ئەزموونه شيعرييه كانى محهمه م سالىح سۆزه نيشدا رهنگى داوه ته وه. ئاخىر هونه رى جياواز نووسين ته نيا لادان نيه له فۆرمى باو و تىكشكاندنى كيش و سه روا و وينه ي سواو. به لكو كار كردنشه له ناوه وه ي شيعر و گه رانىكى هه ميشه ييه. كار كردنه له فيكرى شيعر و ره تكدنه وه ي هه موو رپسا وكوت وكولتورى باو وستايلى ديارىكراوه. واته له بهر ره چاو كردنى هونه رى جياوازانووسينى شيعره وه جوانبينى شيعرييه تيان له شيعره كانياندا كوشتوو ه. شيعرى زيندوو هه لگرى جۆرىك له سه ره خو ييه. شيعر به شىكى له بيره وه رى شاعيره وه رۆحى نۆستاليژىاى پيىده به خشيرت .

ديوانه شيعرى (بوئه وه ي هه رچى هه ته و نيته به من بچى ده ته مجاره ش...) ي ژنه شاعير (نىگار نادره) ، كه برىتية له نووسينه وه ي بيره وه ريه كانى رۆژميرى سالى 2006 ي شاعير ، كه بيره وه ريه كانى سالىكى ته واوى به يى چىران نووسيوه ته وه. ئەمه يه كه مين شاعيره له ميژوو ي ئەده بياتى كورديدا توانيىتى به وه هه ناسه دريژه بيره وه رى رۆژانه كانى

سالیکی به شاعر به بی پچران بنوسیته وه. هه رچه نده (بارزان هه ستیار) ی شاعیریش له دیوانه شیعی (سالیکی له نیگه رانی) دا به شیکی زۆری رۆژه کانی سالیکی نووسیوه ته وه. لی له زۆر رۆژی ئەو ساله دا پچراوه. نیگار نادر عه شق له په نجه کانیدا تکه ده کهن و خۆیان به هیزی شاعر دهنوسیته وه، لی جیاواز له ژنه شاعرانی تر خۆی دهنوسیته وه، وه ک دهنگیکی بویر و نویخواز خۆی له ژنه شاعیره کان تر جیا ده کاته وه. خۆشی له سیبهری ئەده بیاتی پیاودا رووت رووت ده کاته وه و هونه ری شیعی بویری ژنان به ره و ئاقاریکی فراوان ده بات. ئەم شاعیره هینده بویر و پر به رائه ت و پر جورئه ته له گه ل خودی ئەو عه شقه مه زنه ی که له شیعه کانیدا بوونیان هه یه، به رائه تی چیژ (چیژی دهق) به سه ر ته واوی وشه کانیدا ده تکین. پائۆلۆکۆیلیۆ باشی پیکاهه کاتیک نووسیویه تی: ((عه شق یاسایه که له ناو خۆیدا ته واوی یاساکانی تر کورته ده کاته وه.)) ئەم ژنه شاعیره ش تا کو تخووبی رووتبوونه وه عاشقی پیاوه .

پیاویکم هیناوه ته سه رکۆشم و

ده مه وی بیخوینمه وه و

په په په هی هه لده مه وه

ئه ورؤ گه یشتو مه ته چل و یه که مین لا په ره .

ئه م ژنه شاعیره به وشه ی ساده و خه یالی پر به راءت
دنیا به کی جوانی دروست کردووه. واته به ساده ترین
که رسته کانی نووسین و ستایلی ده برین کرؤکی
ئیس تاتی کای پیکاهه. به بی زوری له خو کردن و پشدانی
و شه ی قه به، نی شتمانی کی گه وره ی شیعی بو خوی
دروست کردووه. که نی شتمانی به زاندنی سنوره سووره کانی
ژنبوون و به راءت تی ئیرو تیکا. پی م وانیه هیچ ژنه شاعیری کی
کردی به قهت ئه م ژنه شاعیره توانی بی تی هی نده به رؤحی
ژنانه وه داهینان له جورئه تی شیعی و بویری له ده بریندا
کرد بی ت. له م ئه زمونه شیعی به ی شاعیردا بویری و
جورئهت له و په ری فانتازیای جوانی و ترؤکی
ئیس تاتی کادان .

ئیس تات کراسه گول زه رده که م بو کورت بووه ته وه و

هه تا سه رچؤ کم دیت . ئه و

پیاوه چاوزه رده ش تا خوار چؤ کم .

دەستت يېنە لەسەر ناوكمى دانى و داخوا
كوى كۆتايىمە نەبىزىوى نەبۇخوارتر نەبۇ
سەرتر ها ، دەنا كۆترە كانم ھەلدەفرن .

سارتر بەدەدگەيە كى ئىستاتىكيانە باس لەو دەكات كە
خودى شاعىر بۆئەوھى زياتر بەناو خۆيدا رۆبچىت و
كەسايەتتە كى بەرز و خوراگىرى ھەبىت، پىويستە لەگەل
خودى خوى و تەواوى كولتوورە باوھ كاندا بچەنگىت. ئەم
ژنە شاعىرەش نازانىت سنوورى نووسىن چىيە ؟ نەرىتە
باوھ كانى دەربرىنىش وەردەگىرىت و لە روانگەيە كى
بەرزترەوھ پىي شىعەرگەرى دەروانىت. كە لە زور فەزاي
ناو شىعەرە كاندا شاعىر دەبىتە كۆتر و لە ھىچ قەفەزىكدا
ئۆقرە ناگرىت و ھەزى ھەلفرىنى نامرىت. شىعەر چەشنى
ئەو كۆترە دەبىت ھەمىشە لە ھەلفرىندا بىت و ھەموو
قەفەزە كان رەتبكاتەوھ. شىعەر ئەگەر نەفرىت و تواناي تەي
نە كەردنى ئاسمانە كانى نەبىت، ناتوانىت جىاواز بژىت و
قۇناغە كانىش بىرىت. نىگار نادر لەم قۇناغەي شىعەرىيەيدا
خوى لەتەواوى ژنە شاعىرە كانى تر جىا كەردۆتەوھ، ھەمىش
بەبالى بوىرى لەھەموويان بەرزتر ھەلفرىوھ .

گیانه ' با 'شت فیر کردووہ روژی دہجار
تہ نورہ کہم ہہلداتہوہ و
کلاوہ کہم لہسہر ہفریتی .

کہرستہی سہرہ کی نووسینی شیعری جاویدانی ہہلزنانی
وشہی جوانہ بہبالای فانتازیاوہ. لہم شاعرانہی نیگار
ناردیشدا حزیکی گہورہی ہہلفرین ہہیہ، بہبالی
کوترہکانی بہرائت ہہلدہفرن. لہپشتی تہم شاعرانہشہوہ
عہشقیکی گہورہ بوونی ہہیہ، کہ عہشقی پیاوہ. شاعیر بہ
خہیالی ہیندہ ناسک شیعری نووسیوہ، زیدہگوپی نیہ کہ
ہلیم : شیعری نیگار نادر لہ پہری گول و ہالی پہپوولہ
دہچیت. ہہر ہویہ دہگہینہ تہو واقعہی کہ عہقلی شاعیر
بہتہنیا ناتوانیت شاعر درووست بکات، بہلکو سہیری
کردہکانی دہکات و دہبیتہ سہرکاری کردہ کہ کاتیک کہ
شاعر دہنووسی. تہگہر ہچینہ ناو ناخی تہم کوپلہ شاعرہیہ
دہبینین ہیزیکی گہورہی ٹیروتیکا ہہیہ. تہم ہیزی
ٹیروتیکایہش تاویتہ بووہ بہ وردہ کاریہکانی روژانہ و
نہینییہکانی حالہتی ٹیروتیکا .

سهرم بخورینه ته ورۆ
 دیمه سهر زگت و زیان له خۆم
 داده مالم .
 ته و رۆش هه تاو به په له خۆی به
 ژووهره کهم دا کرد . که گه یشت بینی دیسان
 له پیش وی زهر د زهر د له سهر لایه کی
 رانم و سیسه مه کهم که و تووی پیمدا هه لده کشتی .

زمانی بویری شاعیر له ترکاندنێ نههتییه کان و ده بربرین
 بویرانه، خالی سهره کی ته قینه وهی شاعیرییه تی شاعیری
 نیگار نادره. بۆیه له ته زموونی ته و شاعیره دا شاعر نووسین
 بههره نییه و بهس ، ته گهر ههر بههره بایه ته وا کانیای
 هیچ شاعیریکی وشکی نه ده کرد. ته گهر عه قلیش داینه مۆی
 شاعر بیته، ته وا جورته ت کردن و ستایله کانی ده بربرین و
 ته کنیکه کانی نووسین فاکته ریکی بنه ره تین. هه موو مرۆفیک
 له ناو خۆیدا بیرمه ندیکه، لی ته نجامه کانی بیر کردنه وه
 فاکته ریکی سهر ریژن له سهر چۆنیه تی کرداره کان. هیزی
 بیر کردنه وهش گهره ترین هیزه بۆ ته واوی پرۆسه
 ته ده بییه کان. ههر بیر کردنه وه شه که ته واوی دونیا به ریۆه

دهبات. ئەدیسۆن لای وایه که هیچ کاریکی به نرخى به شیوهیه کی ریکهوت ئەنجام نه داوه، هیچ یه کی له داهینانه کانی له پرووی ریکهوتته وه نه بووه، به لکو ئەنجامی به رهه می کار و کۆششه کانی بوونه. واته تهواوی کرده کان پیوستییان به ههولێ جددی ههیه. ئاخر کارکردن له پرۆسه یه کی وه هادا زه خیره یه کی له بن نه هاتووی دهوێت و پیوستی به ههولێ زۆر جددی ههیه. بۆیه شیعی ئەم ژنه شاعیره ش به خه یالێکی هینده جوان و ناسک نووسراوه، که له سه ر سینگى پیاودا خۆی له ژیان داده مالیت و هه موو دونیا له وێوه را ده بینیت. واته باوه شی پیاوه ده لاقه یه که بۆ دونیا بینی ئەم ژنه شاعیره. له م ده لاقه یه شدا جینیوی جوان به دونیا ده دات، جینیوی رۆمانسی و له ززه ت به پیاو ده دات. ئەم گۆله جینیوانه به ئاوی ئیروۆتیکا ئاو دراون .

سه رله مۆبایله که ت دردیتم و دهنوک
 له رۆحت ده ده م ئەوا چیت له من
 کردوو هه مشۆ وا ئەو رۆ
 هه موو دونیام لی ده بارئ
 هه ی سه گباب .

کراسیکم له‌ره‌نگی زهرده‌په‌رئ له‌به‌ر کردووہ
زمانم دهردیتمه‌و له‌به‌ر ئاویتنه لئی
ده‌روانم
ده‌بینم پیاویک هاتووہ‌ته ناو زمانمه‌وه
به‌تۆ ده‌چی ئەتۆی ده‌زانم سه‌گباب .

(هونه‌ری جنیودان) له‌م دیوانه شیعرییه‌دا له‌ترۆپکی
جوانیدایه. به‌کاره‌ینانی جنیو له‌ ئەده‌بیاتی کوردیدا
ئه‌گه‌رچی تازه‌نیه‌ و شاعیران و نووسه‌ران به‌چه‌ندین
شیوه‌گه‌ری جیاواز کاریان له‌سه‌ر ئەم هونه‌ره کردووہ، لئ
پیم وایه تائیس‌تایش (شیخ ره‌زا) له‌ترۆپکی ئەم هونه‌ره‌دایه.
له‌گه‌ل هه‌موو ئەو هه‌ولانه‌ش پیم وایه هیشتا وه‌ک
پیاویست گرینگی به‌م هونه‌ره نه‌دراوه. نیگار نادر هونه‌ری
جینودانی به‌ دیدگه‌یه‌کی ژنانه‌ و هه‌ستیکی مینه‌ی
رۆمانسیانه به‌کاره‌یناوه و ده‌ست بالایی خۆی نواندووہ
به‌سه‌ر ئەده‌بیاتی کوردیدا. وشه‌ی (سه‌گباب) که زۆر جار
له‌حاله‌ته‌کانی ترۆپکی خۆش‌نودی و له‌زه‌تی ژن له‌به‌رامبه‌ر
پیاو به‌کاری ده‌هینیت، ئەم وشه‌یه له‌م دیوانه‌یه‌دا هینده
به‌ زمانیکی مینه‌ی شیرین به‌کاره‌ینراوه، خوینه‌ر

حەزناكات لەسەرياندا ئىستىك بكات و حەز دەكات
لەهەموو شىعەرىكدا لەبەرى كەسى مەبەست سەگباب
بكریت .

ئەورۆ لەبن تۆرا لەژيان دەروانم
ئەى ژيان لەبن
تۆرا چەند گەرم و جوانە سەگباب .

شىعەرى جوان بۆ ئەو دەست پىناكات كە كۆتايى پىبىت،
بەلكو بۆ ئەو دەست پىدەكات كە چەندىن دەستپىكردنى
ترى لەدواوە بىت. هەمىشە خويتهر ناچارى گەرانەو و
هەلۆستە لەسەركردن بكات. شىعەر: عەقل لىك
هەلدەو و شىنيتەو و خۆى عەقلىكى ترى بە بەردەخات و
عەقلىكى تر لە پرۆسەى شىعەرىيەتدا دروست دەكات. واتە
رەگىكى بنەرەتى شىعەرىيەت بەندە بەچەمكى فەلسەفەو،
هەربۆيە رووخسارى شىعەر زۆرجار چەشنى وتەيەكى
بەهادار خۆى دەنوینىت. سەيرکردنى تەواوى ژيان لە
گۆشەنىگای ئىرۆتىكاو (لەدەلاقەى پياووە) بۆ ژنىكى وەها
عاشق و دلگەرم چەندە جوان خۆى دەنوینىت. ژيان بە

عەشقی گەورەووە جوانە. ئەو عەشقی کە مەزلەگی نەینییەکانی شاعیرە. لەم کۆپلە شیعراوەی نیگار نادردا هەست بەو دەکەین کە شیعەرەکانی ئەو ژنە عاشقە باولی نەینییەکانیەتی و پۆرتریتی ئەوان ئەو رۆژانە کە خۆی تیدا نووسیبووەتەووە .

دەرئەنجام :

شاعیرمان هەیه خاوەن یەک پەنجەرە و یەک دیدگە و یەک خۆدە، هەمیشە لەناووەوی شیعەرەکانیدا خۆیتەر هەست بەجۆریک لە وشک بوونی خەیاڵی دەکات. تەنانەت کاتیکی بەناوسالەووە دەچیت (تەمەنی گەورە دەبیت) نایتە خاوەن دیدگە تاییەت بەخۆی و جیهانبینی وێران دەبیت و توانای تەیکردن و فرین و هەلزنانی نامین. نیگار نادر هەم بناغە جیهانبینی شیعرییەتی لەشیعەرەکانی خۆیدا بنیاتناوە، هەمیش ئەزموونی شیعری خۆی نوێکردووە و شیعری ژنانی کوردیشی دەوڵەمەندتر کردووە. لێرەدا مەبەستمان ئەوە نییە کە دەقی تازه و شاعیری نەوێ هەلگری جۆریک لە دوو خودییە و

خاوهن دیدگه و جیهانبینی خوځیه تی، چونکه له دونیاى
ئهده بیاتدا هیچ تهمه نیک پیوهر نییه بو چوځیه تی دهق و
مؤرالی شیعرییه ت. به لکو دهرته نجامه کانی قولبوونه وه
به ناووه و دهره وهی خودی شاعیر و زالبوون به سهر زمان
و توکمه کردنی زیاتری مه و دای جیهانبینی و گه رانی
همیشه یی ئه و راستییه ده سه لمینیت، بو یه پیم وایه شاعر
ئه گه ر قسه بیته به زمانی نووسین، قسه یه که روچی هونه ری
کو تکر او و جو شداره له کایه پر مه عریفه کانی شاعیر دا،
که ده کرا هه مان ئه و قسه یه نووسینیکی رووت بایه و روچی
هونه ری شیعرییه تیان تیدا نه بایه. شاعیر له دیواره کانی
شیعرییه ت و جوانیناسی بیره وه رییه کانی به قوری بویری و
ترؤپیکی جورته تکردن سواق داوه، له ئیواره یه کی
رومانیسیشدا به عه تری عه شقی پیاویش ئاورشینی
کردوون. هه ربویه وا له خوینهر ده کات هه میشه بگه رپته وه
سه ری و له گه لیاندا بژیت. بیگومان ئه مه ش یه کیکه له
بنه مای سه رکه و تووی شاعر. که شاعر نابیت به یه کجار
خویندنه وه بمریت و جوانییه کانی خو ی له ده ست بدات .

ئەم ئەزموونە نوپىيەى نىگار نادر پيىم واىە لە داھاتوودا دەبىت بە ستايلىكى زىندووى شىعەرى ژنانى كوردى و ستايلىكى تايبە تيش بوو خۆدى نىگار نادر .

پەراويز و سەرچاوە:

* بوو ئەوەى هەرچى هەتەونىتە بەمن بچى دەئەمجارەش
_ شىعەر (بىرەوہەرى) _ نىگار نادر/ لەبلاو كراوہ كانى دەزگەى
ئاراس _ ژمارە : 797 چاپى يەكەم - 2008

شیر پيشه کی بۆ چیه ؟

شیر پيشه کی نووسینی قبول نیه و هیچ پيشه کیه کیش خوینەر له شیردا کونا کاته وه. شیرى زیندوو خوی پيشه کیه ک بۆ خوی داده نیت، خوی دهر وازهی خویه تی. لی له ئەده بیاتی ئەمرۆی کوردیماندا پيشه کی نووسین بۆ دیوانه شیریه کان بۆته مۆدهی به شیک له شاعیران، ئەم مۆدهیهش له وه وه سه رچاوه ده گریت که زۆریک هانای ناو پهیدا کردن و دووباره خۆنوێکردنه وه بۆ (بهختیار عهلی) ده بن. هونه ری به مۆده بوونی پيشه کی نووسین به پینووسی بهختیار عهلی جیا له دیوانه شیریه کان، به شه کانی تری ئەده بیاتی شی گرتووه ته وه، ته نانه ت چۆته نیو پرۆسه ی وه رگێرانی شه وه، ئەوه ی له سه یر و سه مه ره ی ئەو به زمه ستانه ده مینیتته وه ئەوه یه که بهختیار عهلی پيشه کی بۆ هه ندیک کاری وه رگێرانی شی نووسیوه که ناوبراو هیچ له باره ی ئەو زمانه وه نازانیت. لیره بۆ ئەوه ی قسه که کانمان نه که ونه بازنه ی گومانه وه ئاماژه به کاریکی وه رگێرانی

وه رگپری به توانا به کرشوانی دهدهین که ناوبراو رۆمانیکی
 ئورهان پاموکی له تورکییه وه کردوو به کوردی، که چی
 بهختیار علی پیشه کی بو ئه وکاره وه رگپرانهی به کر شوانی
 نووسیوه. بهزمی ئه و بهزمهستانه ئه وهیه که لهسه ر
 رووپه ری بهرگی کتیبه کان به خه تیکی درشت ده نووسن
 { نووسینی پیشه کی / بهختیار علی } یان { بهختیار علی
 پیشه کی بو نووسیوه }، له دواوهی بهرگه کهش چه ند
 ده رپرینیکی ناوبراو ده رده هیئن. هه ندیک وه ها
 کوتره باریکه ی هزریان ده فرینن، هه رکه بهختیار علی
 پیشه کی بو دیوانه شیعرییه که ی نووسی ئیدی ئه وه ده بیته
 دهنگی شیعری راسته قینه ی نیو ئه ده بیاتی کوردی. لیره دا
 ئیمه کیشه ی ئه وه مان نیه که بهختیار علی چیه و چون
 ده نووسیته؟ کیشه که به موده بوونی دیارده که یه. جیا له وه
 من ده میکه گه یشتوو مه ته ئه و قه ناعه ته ی که وا شاعر
 نووسینی پیشه کی پیوست نیه، شاعر هیچ پیشه کییه که
 له خویدا قبول ناکات. ته نانه ت پیم وایه زۆریک له
 خوینه ران له ده رئه نجامی سه ره تای خویندنه وه ی
 پیشه کییه که به هه مان ئه و ئاراسته فیکرییه دا ده رۆن که
 پیشه کی نووس له سهروه ختی خویندنه وه که ی بو

شيعره كاندا پيدا رۆيشتوو. ياخود خوینەر بههه مان
 ئاراسته ی پيشه کيه که دا ده چيته ناو پرۆسه ی
 خویندنه وه که. به واتايه کی روونتر خوینەر به شوین پي
 ههنگاوه کانی پيشه کی نووسدا ده روات و کولانی شيعره کان
 ته ی ده کات. ليره دا ده شيت به قورميش بوونی خوینەر
 ناوزه ندى بکه ين ،چونکه به شیکي زوری خوینه رى کوردی
 به دواى ناوه وه يه نه وه ک شيعر و کرۆکی ده ق. لي ئه وه بو
 شاعيریک که نزیکه ی نیو سه ده ره شمالي شيعريه تی
 خوی له هه واری ئه ده ب هه لدا بيت کاره ساته بيت له
 ريگه ی دووباره ناويدا کردنه وه و نوپوونه وه ی ناوه که ی
 له لايه ن خوینه رى کوردیه وه داوا له نووسه ريکی پر
 خوینه رتر بکات پيشه کی بو دیوانه شيعريه که ی بنووسیت.
 ئاخړ ئه م مۆده یه ی پيشه کی نووسینه زياتر له بازنه ی
 پياهه لگوتن و چه پله ی نووسیندا ده خولینه وه. هه رچه نده
 به نده له نووسینی پيشه کی کتیبی شيعری (من و تو و
 عه شقی) ی شاعیری لاو ره شید بی به شدا تاكو
 ئه ندازه یه کی بنه رته ی شه خته ی ئه و گۆمه به ستووه ی
 شکاندوو، له بری چه پله ی نیو نووسین و پياهه لگوتنی
 هاوړبیانه، له چه ند روانگه یه کی گشتگیره وه چه ند روانینکی

رهنه‌خه‌یی له‌باره‌ی شیعره‌کانی ناوبراووه ده‌برپوه. لئ
 له‌کتیبه‌گه‌لیکی تر دا‌گه‌لیک چه‌پله‌ی نووسینم له‌پیشه‌کی
 نووسین بۆ شیعریی چرووک لیداوه، به‌وشه‌ی بریقه‌دار
 سینگی لافی گه‌وره‌بوونم ده‌رپه‌راندوووه. ته‌نیا ده‌زانم
 ئه‌وکاتانه‌هینده‌ دلخۆش بووم به‌پیشه‌کی نووسین بۆ
 کتیبه‌ی شیعریی ئه‌و شیعرنووسه‌لاوانه، تا‌کو ئه‌و
 ئه‌ندازه‌یه‌ی لافی خۆبه‌زلزانی‌نم پیه‌یان لیده‌دا. من چه‌نده
 مه‌له‌باسکه‌ی بیئا‌گاییم له‌نیو ئه‌و ده‌ریایه‌دا به‌هه‌له‌کردوووه
 و خۆشم وه‌ک رینیشاندهریان نواندوووه، له‌کاتی‌کدا خۆم
 پیوستم به‌رۆشنبوونی ریگه‌کانی نووسین هه‌بووه. به‌شیک
 له‌و کتیبه‌ (شیعر)ییانه‌ی که‌تا‌کو ئیستا بلا‌بوونه‌ته‌وه
 بریتینه‌له: کتیبه‌ شیعریی (زمانی عه‌شق)ی کاروان‌عه‌لی
 و کتیبه‌ شیعریی (فرمی‌سکی مالتا‌وایی)ی رابه‌ر فاریق و
 کتیبه‌ شیعریی (ورده‌هه‌ناسه‌کانی رۆح)ی پیشه‌وا‌هاشم
 و کتیبه‌ شیعریی (عه‌سقی تو‌بی وینه‌یه)ی نافیز‌عه‌زیز و
 کتیبه‌ شیعریی (نال‌هی عه‌سقیکی شی‌ت)ی ها‌ورئ‌سه‌فین
 جه‌لال و کتیبه‌ شیعریی (بو‌عاشق‌بووی؟)ی ری‌بوار‌شیروانی
 و کتیبه‌ شیعریی (من و تو‌وعه‌شق)ی ره‌شید‌بی به‌ش
 و کتیبه‌ شیعریی (بۆنی سووتان)ی بیگه‌ر‌حوسین. دیاره

به شیکي تریش تا کو ئیستایش بلاونه بوونه ته وه، لیړه وه
ئومید ده که م هر بلاونه بڼه وه، که بلاویش بڼه وه
به نووسینی پیشه کییه که ی منه وه بلاونه بڼه وه.
شاعر که شاعر بوو خوی به بالی شاعر بوونی خوی وه
ده فریتیت و ئاسمانه کانی دونیای خوینته ران ته ی ده کات.
شاعریش که شاعر نه بوو به پیشه کی نووسین نه ده بیته
شاعر و نه بالی فرینیش ده گریت. من سه ره تا داوای
لیبووردن له هه موو ئه وانه ده که م که پیشه کیم بو
(شاعر) ه کانیان نووسیوه، له کو تایشدا له خودی خوینته ران .

سهخته له فهزای رافه گهری نه گهین

له م گافه ههستیارهوه، عومری پینج مانگ زیتر بریندار ده کریت و تیده په ریت، ئوبالی ئەم هه موو غه دره فه نابوونه به ئەستوی ههفته نامه ی ((پاله))*. سهیره ئەمرۆ سیاسهت ئەوهندهی رۆلی لاستیکیکی پاره ده بینیت، مومکین نییه ئەوهنده رۆلی ئەکتیف بینیت له کایه پر مه عریفه کان، بی شک مرۆفگه لیک ته نیا بۆ ئەوه بالابوونه، که ده و روبه ره که یان بچوو که، یاخود بۆ سه رکوتکردنی هاودژه کانیانه، بۆیه ههر بلاو کراوه یه ک ماهیه تی نوو سیاره کانی خۆی نه گرت، مومکینه سبه ی کرمی گهنده لی چاوی هه لکو تیت. گهنده لی له سه ره تا مندالیکی هه تیو و شه رمن بوو، لی هه نوو که به دفه رترین مندالی هه زاران باوکه! له گشت ره ههنده جیاوازه کانه وه. له م نیوهنده، رۆحیه تی هیومانیزمیهت ده مریت، ئەمرۆ نووسبارگه لیککی ساخته و دیاریکراو بۆ کرۆکیکی پووچگه ریی ده نووسن و ئەوهندهی رۆلی کادیریکی حیزبی

ده گيرن، مومكين نيه نيو ئه وهنده هه ولى نووسه ربوونيان بدهن. چۆن نووسبارى حيزبى هه ميشه مهرگى نووسينه كانى له كفى سياسه تى حيزبه كهى ده نيت، لى له خالى سپيلنيزميه تى بيتاگابووندا گير ده خوات به ده ست نه زانين، ناشيت نه زانين لاي نووسبارگه لى حيزبى ئه وهنده تى ترسنوكى و بى متمانه تى بيت، ئه وهنده گومان و پرسيار كردن بيت.

ده ربه راندنى بوچوونى بيهوش، به ته ريقبوونه وهى نووسه ر كووتايى ديت، بويه هه ر به و واتايه ناشيت {خوم بخزيتمه، بالاي دره خته سه وزه كانى ته مه ن}** شياوى گوتن و نووسين بيت، ئاخى {خزاندىن} له واتادا رولى شو ربوونه وه ده بينيت، به حوكمى هيج ياساى نووسه ر و ئايىنى نووسينىك رولى به سه ركه وتن و هه لزاندىن نابيت، بويه نووسبار نيچر اليزميه تى بوچوونه كانى به ئايدىا لىستيه كاله كان به جوړى شيواندووه، خوينه ر (كه سى وه رگر) فريو بدات، هه ر بويه له راقه گه رى. (گه ر ده ته وى بوئى پرچ و ئاميزى گه رم چيژ بكه ي) خوئ لى مه لاش داوه و چه كى نووسينىكى ده ست نه كه وتوو، كه شياوى نووسين بيت. ناشيت بو ئه به ده وه ها له هزراندنى

كه وتبیتته وه كه (بونی پرچ و ئامیزی گهرم چیژ بکریت) دياره نووسبار پهی به میتولۆژیته تی بیئاگابوونی بردوو، بویه خۆسپاردن به دنیای بیدهنگی جوانترین پهیامی نووسباربووه. شاعیری راستهقینه ، خاوهنی شیعیری جاویدانییه و ههرگیز تیری بۆچوون و بهرسیقه رهخهیییهکان وهها ناوهشییت: (ئازیزم پیاو عهیه باسی خوی بکات، بویه من باسی خۆم ناکه م)، ئەم ئاماژگه لهیه ئەوهندهی له قسهی کالی پیاویکی سهر شهقام دهچیت، مومکین نییه له قسهی (شاعیریک) بچیت، جیا له وهش ناشیت ئایدیایه کی خۆت، به مندا قالا که یته وه و بیکه ی به مولکی من، رهخه گرتن له رهخه وه ده بیت دهرهاویشته ی بهرسیف و بۆچوونه رهخهیییهکان بیت، نه وه ک په رتبوون بیت به نیو نه وای تیوره کان، تا کو ئەو ئەندازهیه ی که خودی خۆت بۆ کۆنه کریتته وه، رهخه کاری ئەوهنده ی به دوا ی فهزا نادیاره کانی دهقه که دا ویلّه، مومکین نییه ئەوهنده عه ودالی پیاه لدان بیت، ئەوه کاری رهخه گرانه به نیو حیکمه ته کانی دهق و ئەو فهزایانه ی که نووسه ر په ی پی نه بردوو، یا خود ئەو فهزایانه ی به سهقه تی بنیاتنراون به سهریان بکاته وه. رهخه باری ساخته ئەوهنده ی خاوهن

به‌ره‌مه‌که‌ی گه‌ره‌که، ناشیّت به‌ره‌مه‌که‌ی گه‌ره‌که
 بیّت، بۆیه ده‌شیّت له ته‌واوی رافه‌کارییه‌که‌مدا هه‌ولّی
 ته‌کنیککاری بینای شیعر و لیبرالییه‌تی ره‌خه‌م دا‌بیّت،
 ناشیّت (دلشاد میراوده‌لی) ئەو به‌رگه‌م پینپوشیّت، که
 به‌رگی من نییه، له پستی نووسینه‌که و ئەودیوی
 بۆچوونه‌کان و واتای فانتازیای وشه‌کان، بانگه‌شه‌م بۆ
 شیعی نوێ کردیّت، یاخود تیری ئاماژه‌یه‌کم ئاراسته‌ی
 (یاساکانی شیعر) کردیّت، که‌چی دلشاد میراوده‌لی
 به‌رسیقی به‌بۆچوونگه‌لیک رازاندۆته‌وه بۆئه‌وه‌ی ئیمان به
 خۆینه‌ر به‌یّنیّت، که‌چی من له‌خه‌وی رافه‌کارییه‌کانیشم،
 ئاماژه‌م پێ نه‌داوه، که‌چی نووسبار به‌پای په‌تی
 به‌تاریکستانی ئەو بۆچوونانه‌دا راده‌کات و هاوار ده‌کات
 {مه‌رجه‌کانی شیعی نوێ زۆر و زه‌وه‌ندن}، یاخود {یاسا و
 ریساکانی شیعر پیش به‌ند و پاش به‌ند...}، ئیشکالیه‌تی
 به‌رسیقه‌که‌ی نووسبار ئەوه‌یه، که رافه‌گه‌رییه‌که‌ی
 ئەوه‌نده‌ی ویلی فه‌زای بیئاگابوون و وینه‌ی شیواو و
 سه‌قه‌تی شیعره، مومکین نییه تۆزقالیک شرۆفه‌ی شیعی
 نوێ و یاساکانی کردیّت. پیش ئەوه‌ی پرۆسه‌ی
 ره‌خه‌کاری دیدگه‌یه‌کی رۆشنفیکری بیّت، دیدگه‌یه‌کی

ئەخلاقىشە، نالوئىت رەخنەكارى وەك كردهيەكى ئەدەبى
 زۆر جار نەكەوئىتەو، ئەوئەش بىتوانايى رەخنەيار
 ناگەيەئىت، دەكرىت بىتوانايى نووسەرى دەقەكە
 بگەيەئىت، ئەو رەخنەيارانەي بە رەخنەكانيان بتيك
 دەسازىتن و بۆ ئەبەدەت دەپپەرستىن، ئەوانە بەدوای
 رۆحىەتى لىبرالىەت وئىلانەبوونە، ھەر لەم گاڤەي ژيانەو
 بەيانى مەرگى نووسەربوونى خۆيان دەكەن، بۆيە نووسبارى
 بەرپزى {وئەلامىك بۆ نووسەرى چەند تىكستە شىعەرئىك}،
 دەكرا زىتر ھەلۆستەي لەسەر راقەكارىيەكە كەردبا و
 نۆستالىزىي لۆژىكە فرە رەھەندەكەي دەست نىشان كەردبا،
 بۆ بەرسىڤەكەش شتىكى نووسىيا، كە شىاوى نووسىن و
 بەمىژوووبوونى نووسىنەكەي بايە ، نەوەك بەم چەشەنە
 شوناسى رىق كارىگەرىي بەسەر نەستى ورووژاندنى
 بەرسىڤەكەي ھەبىت و بنووسىت {پەرتوو كەكەي من
 ھەست و نەستى داگىر كەردى، ئىرەبىت پى بردووه، تەنيا
 سەيركەن (غەمگىن) ئا و لەكانىيەك دەخواتەو و بەردىشى
 تىدەكات}، نووسبار دەكرا زىتر راقەي رەخنەكانى شى
 كەردبايەو و شوناسى لۆژىكەكەي خۆشى بەيان كەردبايە،
 نەوەك بە رازاندنەوئى رستەگەلىكى رەنگا و رەنگ و

بۆچۈۈنى چەند نووسەرىك لە كرۆكى شروڤه كه و
 ئايدىاليستيه كانى پىداھەلدان بەخوى شتىكى مردوو
 دروست بكات، ناشىت ئەم تەرزە نووسىنە، بارتهقاي
 تۇزقاليك لەبەر چراى تيۇرىك لەبەر رەخنەدا نووسرايىت،
 جيا لەوھى كه نووسبار مەرگى بيئاگابوونى خوى لە
 تيۇرەكانى رەخنە و رەخنەيارى هيومانىزمىت
 رادەگەيەنىت، تەواوى ئەو نووسىنانەى دەرھاويشتەى رِق
 و كىنەن، لەبەر بى مەعريفەتى دەمرن، دەشىت ھەر بە
 مردوويش لەدايكبووبن، لە تەواوى نووسىنەكەى نووسباردا،
 نووسبار لە بازىيەكى گومانگەرىي لە خودى خويى و
 خۇدەربازکردن لە ھەقىقەتەكاندا دەخوليتتەو، كەچى لە
 دواماهيشدا دەكەويتتەو سەر ھەمان خالى دەستپىكەو، كە
 ئەمەش ئەو پەرى پەتاي نووسبار دەگەيەنىت. ناشىت لەو
 كانىيەى تۆ پىت شياوى ئا و خواردنەوھى، من تفەركى ئەو
 ئاۋەكە بكم، كە تۆش رەخنەت بەلاتەو بەرد تيگرتن
 پىت، دەشىت لاي من گولا تيگرتن پىت. كە لە ھزراندنى
 تۇدا وھا كەوتتەو، كە دەقەگەلىكى من لە ھەناوى
 دەقەكانى تۇدا لەدايك بوونە، ئەى بۆچى ھەلۆستەت
 لەسەر ھەردووك دەقەكەدا نەدەكردو و خالە ھاوبەشەكان

و کاریگه‌رییه کانت دهشت نیشان نه‌ده‌کرد، لات وایه له ته‌واوی تیۆره‌کانی ئه‌ده‌بدا، پرۆسه‌ی نووسین قسه ده‌رپه‌راندن و ده‌رهاویشته‌ی ورپینه‌ی شاعیره‌تییه؟، بۆیه نووسبار ئه‌وه‌نده‌ی له هه‌ولێ ده‌رخستنی به سوپه‌رمانبوونی شاعیره‌تی خۆیدا ویل بووه، ناشیت که‌میک به‌لای باگراوه‌نده میتۆلۆژییه ره‌خنه‌یه‌کاندا چووبیت.

سه‌یرترین ئیشکالیه‌تی دلشاد میراوده‌لی ئه‌وه‌یه که شاره‌زای بنه‌ماکانی رپنوووسی یه‌کگرتووی کوردی نییه و به زمانیکی هه‌ژار ده‌نووسیت، ناشیت نووسه‌ری جاویدانی ته‌نیا له دیدگه‌یه‌کی دیاریکراوه‌وه نووسه‌ر بیت، شاعیربوونیش به هه‌مان شیوه، شاعیری جاویدانی ته‌نیا ئه‌و کاته شاعیر نییه، که شاعر ده‌نووسیت، شاعیرۆکه‌ی وه‌ها هه‌یه کرداری رپۆژانه‌ی تۆزقالبیک ناچیته‌وه سه‌ر ره‌چه‌له‌کی شاعیربوون، لی ده‌شیت له هزراندنی تۆدا، ئه‌مه به خالیکی پۆزه‌تیف بکه‌ویتته‌وه و له هزراندنی خوینته‌ریک به نیگه‌تیف، بۆیه له هزری تۆدا چه‌شنی بۆچوونیکی نووکتە ئاسا که‌وتۆته‌وه، کاتیک به‌و په‌ری بالایی خۆته‌وه ده‌ورووژیت بۆ نووسین و نووسیوته {ده‌بوایه زادنه‌که‌ی قسه له‌سه‌ر "سه‌رکه‌وت ره‌سول" بکه‌یت}، ده‌شیت

شاعیر گه لیک لای تو شیایو زادبوون و پیروزی بن، لی
لای من هیچ شاعیریک شیایو زادبوون نییه، پیروزیه تیش
ته نیا بو خوداوهنده کانه، ته وای کار و کرده کانی
مرؤفایه تیش شیایو قسه له سه رکردنن، چه مکی پیروزبوون
بو مرؤگه لیک ته و پهری نه زانین دهرده خات، ده شیت بو
زاد بوونیش وها زوو خو مان نه دینه دست قه دهری
پیروزی مرؤقبوونه وه، به لکو له به رده م مرؤبوونماندا زاد
بکه یین و بزانیین پیروز بوون چیه؟، یا خود پیروزبوون له
ئه دهدا نوقمبوونی نووسه ر ده گه یه نیت، له دهریاچه ی
قه تیسدا ، مرؤ کاتیک پیروزه کاتیک که بوونی نییه، که
بوونی له زیاندا هه بیت هیچ به هایه کی نییه، شاعیر گه لیک
هه ن ته نیا له بواریک شیایو وجودن، تیکستی گورانی
گوتنیش به هه مان چه شن، لی رافه گه رییه که م به دهره له
رافه گه رییه له باره ی تیکستی گورانی گوتنه وه.

پهراویز و سه‌رچاوه:

* ههفته‌نامه‌ی (پالّه) - ژماره (165) ی 5/18 ی 2008

لاپه‌ره 10

* ههفته‌نامه‌ی (پالّه) - ژماره (167) ی 7/1 ی 2008

لاپه‌ره 10

نووسینه‌وهی وشه سووره‌کان

نووسینه‌وهی ئەزموونی شیعری و یاداشتنامە‌ی ھەر شاعیرێک بەندە بەخودی شاعیرە‌کە‌و، پێویستە خودی ئەو شاعیرە بەنیۆ کۆلانی یادە‌وهریی خۆیدا پیاسە بکات و لەپەنجەرە‌ی تائیندە‌ی تەمەنی لیبە‌و ھەر بڕوانیٔت. شاعیری راستە‌قینە بۆ نووسینە‌وه‌ی ژیاننامە و ئەزموونی شیعری خۆی پەنا بۆ شاعیری تر نابات! بە‌لکو خۆی کە (پالە‌وان) ھە‌کە‌یە دە‌بیتتە کارە‌کتەری سەرە‌کی ھۆنینه‌و و بە‌بی پە‌یوہستیوون بە‌لایە‌نیکیتر و زۆری لە‌خۆکردن ئە‌وه‌ی پێی شیاوی نووسینە، دە‌ینووسیت. ئەو شاعیرە‌ی توانای نووسینە‌وه‌ی ئەزموونی ژیا‌نی خۆی نە‌بیت، جیا لە‌وه‌ی لە‌گە‌ڵا بوونگە‌رییە‌تی ناوہ‌و و بوونگە‌رییە‌تی دەرہ‌وہ‌ی خۆشی راستگۆ نییە. شاعیری ساختە‌خواہن رۆژگارگە‌لیکی تاییە‌تمە‌ندە و تە‌نیا لە‌و رۆژگارانش بوونی ھە‌یە کە بە‌ھەر ھۆکارگە‌لیکە‌وہ بوویٔت بۆتە‌خواہنی ئەو جۆرە بوونە ساختە‌یە! شاعیر کاتیکی بە‌ستوونی فانتازیاکانی خۆیدا

ھەلدەزنىت بۇ ترۆپكى نووسىن، دەبىت ھەلۋەستە لەسەر
 چەمكى جواننووسى وحەقنووسى بىكات، ھەر دەبىت
 ئەمانەش بىنە ھەويتى ھۆننەوھى ياداڭتەكانى عومرى
 ھەلرزاوى. لى شاعىرى ساختە بۇ ئەوھى لايەنە ناشازەكانى
 شىعر و لاوازى ئاستى رۆشنىكىرى حەشار بدات، يانىش
 ئەو لايەنەنەى كە وەك (بنووس) نەيتوانىوھ لەنىو
 راستەقىنەكانى ژياندا ئاويتە بىت. بۆيە بۇ رازاندنەوھى
 شىعرەكەى چەشنى ئەو كچە رووخسار ناشازەى كە بەرلە
 پرۆسەى ھاوسەرگىرى بى ھەزار و يەك شىوھى مۆدىرن
 و بۆيەى بوكىنى دەپرازىتنەوھ بۇ ئەو رۆژەتايىبەتییە.
 دەلویت جوانىيە رەھاكاتىيەكانى لەدوايى ئەو رۆژەوھە ھىدى
 ھىدى لەباربچىت، دەشىت وەھاش سەىرى شىعرى
 شاعىرى ساختە بىكەىن. لى دەبىت جىاوازى لە نىوان
 ستايلى نووسىنى شاعىرى ساختە و شاعىرى راستەقىنەشدا
 بىكەىن، شاعىر راستەقىنە شىوازەكانى فۆرم و ستايلى
 شىعرەكان رەت دەكاتەوھ و بە شىوازىكى نوپى و رۆچكىكى
 داھىنەرانە دەنووسىت. ئەوانەى سەرەتا شىوازى نووسىنى
 شىعر دەست نىشان دەكەن، ئەوانە ھەمىشە بەھەلەدا
 دەچن! شاعىرى ساختە تەواو پىچەوانەيە و بۇ ھەمىشەش

له دام و دەزگاگانی حکوومه تیشدا پله و پایەى بەرزتره،
 تاكو رادهیه کی بەرچاویش ژیاى خوښنودى تره. ئەوانه ی
 جیاوازی له نیوان. {شاعیری ساخته و مروڤی باش}دا
 ده کەن، دەبیت جیاوازی له نیوان مروڤی باش و شاعیری
 خراپیشدا بکەن. ئەمرو هەندیک تەنها لەبەر ئەوه گەورەن
 و گەورەبوونه، کە سیستەمی حکومرانی ئەو رۆژگارە
 رەشانه گەورەى کردوونه، یاخود ئەوانه ی دەورووبەریان
 سیستەمی ئەو سیاسەتە بە بچووکی کردوونه تەوه. شاعیری
 جوانووس ناچەمی تەوه و بچووکیش نابیت لەبەردەم هیچ
 بارودۆخیکى ژياندا. لى دووره پەریزەخریت و درەنگتر
 بەدیار دەکەویت. شاعیر هەیه دووره پەریزە و
 تاکوئیستایش بەرەمه کانی نەکەوتوونه تە بەر تیشکی
 توێژەرەوانی بواری ئەدەبیات. بەشیکى تری شاعیرانیش
 خویان بەتەنافی سیاسەتەوه هەلواسیوه و لەم رۆژگارگەله ی
 تیدا ژیاون میدیاکانی ئەو دەسەلاتە کردوویانە تە
 سوپەرمانی شیعر. هەیانە بەپینووسەکەى زوورنا بو
 بەرژەوه ندییه کانی دەسەلات لیدەدات لەبەرەمبەریشدا
 موچه وەرەگریت. جیا لەوانەش ئەو شاعیرانەى کە
 هەمیشە سەر ئیشەن بو سیستەمی حوکمرانی ولات و

دهسه لاتی سیاسی به شیکی زۆریان شاعیری راسته قینه ن،
ئاخر شاعیر راسته قینه خۆی ناکاته کۆیله ی هیج
ئایده لوژیایه که وه. ئەو شاعیرانه ی که هاو پای بیر و رای
سیاسهت و ئایده لوژیابوون ئەوانه هه میسه (شاعیر) ی
پینووس چرووک بوونه و نه یان توانیوه له هه ناوی ئەده بیاتدا
داهینانی گه وره و رۆحی راسته قینه ی شیعریه تیان
بدۆزنه وه. ئەگه ر بلوێت ئەوانه له باره ی خۆیا نه وه بنووسن،
ئاخۆ ده بیته چی بنووسن ؟ ئایا چۆن باسی ئەزموونی
شعیریان ده که ن ؟ ئاخۆ ده بیته ئامرازه کانی شیعریه تیان
کامانه بن ؟

شاعیری گه وره که خۆی ده نووسیته وه هه موو ئەو شته
هه ستی کراوانه ش ده نووسیته وه که له ده ورووبه ریدا بوونیان
هه یه و هه ستیان پیده کات. ئەوه بۆیه شاعیرانی کلاسیکی
کوردی هه میسه سه رده مه کان تیده په رینن و زیاتر ده ژین،
ئاخر ئەوان له ریگه ی به ره مه کانیانه وه ته واوی ژبانی
ده ورووبه ریان له ریگه ی شیعره وه نووسیوه ته وه. ئەوه ته
ئه حمه دی خانی له ریگه ی داستانی (مه م و زین) ه وه
ئه وه ی له ناوه وه ی خۆیدا مه به ستی بووه و ئەوه ی له ده ره وه
ی خۆشیدا هه ستی پینکردووه نووسیویه تی. هه ر بۆیه

شاعیرانی کلاسیکی له شیعره کانیاندا خوځان له و زهمه نانه دا نووسیوه ته وه و روچی داهینه رانه و ئیستاتیکیان وه به رناره که به روچیکې پر له هه لویست تیدا ژیاون. داهینه به رزه کانی شاعیریکې وه ک نالی به هیچ سه رده میک ناچه میته وه و روژگاره کانی زهمه نی داهاتووش ناتوان کاریگه ریی له سه ر دروست بکه ن. یاخود گه وره شاعیریکې وه ک (ستیگ داگه رمان) بویه له کاتی خویدا باسی خوینی ده کرد، چونکه له روژگاره کانی ئه و زهمه نه دا ته واوی ئه وروپا خوینی لی ده رژا و خوینی له بهر ده رویش، هه ربویه ش وه های نووسیوه:

شهوت که سووره به ئاگر

خاکت که سووره به خوین.

پیم وایه یه کیک له جیاوازییه بنه ره تییه کانی شاعیرانی کلاسیک و شاعیرانی ئه مرۆ بریتییه له هه لویست و بویری. شاعیرگه لیک هه لویستییان داته پیوه و به شیکې زوریش پینووسی بویریان کولبووه. هه شیانه ته نیا خوئی به ته نافی مه سه له کانه وه هه لواسیوه (ئیمه لیره دا مه به ستمان ئه وه نییه شاعیران خوینه ره کانیان هانبدن بو رووخاندنی

ھۆكۈمەت، بەلكو مەبەستمانە بلىين بەلايەنى كەم
 ھەلۈيىستىيان ھەيىت و بەرچاۋ روونى بدەنە خويئەرانەۋە،
 نەك ھەر ۋەك تەماشاكار لەپەنجەرەي ژوورى
 بەرژەۋەندىيە كانييەۋە سەيرى شەقامە كان بكات}،
 رۆماننوۋسىكى ۋەك دۆيىستۆفسكى لە زۆرىكدا لە
 بارودۆخە كاندا بە بى گويدانە ياساى حيزبە كان و سياسەتى
 ھۆكۈمەت و بەرژەۋەندىيە كانى خۆي رەخنەي توۋندى
 ئاراستەي كار بەدەستانى رووسيا و سيستەمى سياسىي
 ئەوروپاي رۆژئاۋا كرددوۋە، لە پىناۋ يەكرىزى ۋلات و
 خۆشگوزەرانى خەلك. ئەو جۆرە ھەلۈيىستانە لە شاعىرانى
 ئەمرو كەم دەيىنرەيت. رەخنەگرمان ھەيە بەۋ پەرى
 قوۋلىي خۆيەۋە لەبارەي مېتۆدى رەخنەيى و زمان و كۆلتوور
 ۋەيان چەمك و تەۋەرى تر دەنوۋسىت. لى كە كار
 دەگاتە سنوورى وشە سوورە كان سەرى پىنوۋسەكەي شۆر
 دەكات و دەگەرپىتەۋە ھەمان ژوورى بەرژەۋەندىيە كانى
 خۆي ۋە لەپەنجەرەكەيەۋە سەيرى گۆرەپانەكە دەكاتەۋە.
 بۆچى دەيىت نەۋەي نوي قسە و بۆچوونى لە تەۋاۋى
 پرسە كاندا ھەيىت و لەكاتىكدا رەخنەگرە بە ئەزمونە كان
 و شاعىرە ناۋ قەبە كان ھىچيان پى نەيىت بۆ نوۋسىن!

ئىدىت سۆدىرگىرانى شاعىرى سويىدى كە لەتەواوى
شيعرەكانىدا لە ژيان و ئەزموونى خۆى ھەلكۆليۈتەتەوہ. بە
تەنيا نەھاتوۋە باس لەخەمى خودى تاكەكەسى خۆى
بكات. ئەو خۆى لەو رۆژگارانى سويىدا دۆزيۈتەتەوہ و
لەگۆشەنىگاي ئىستاتىكا و دەلاقەكانى جىھانبنىيەوہ سەيرى
دونىايى خۆى و دونىايى دەرەوہى خۆى كىردوۋە
لەشيعرەكانىدا رەنگىيان داۋەتەوہ. من لىرەدا باسى
تايبەتمەندىيەتى نووسىن ناكەم، كە كافكا لەنيۈ تەواوى
نووسىنەكانىدا پەردەيەكى رەش بوونى ھەيە و تەواوى
شەكانى داپۆشيوہ. من باسى پەردە رەشەكە ناكەم، بەلكو
دەمەويىت ئەوہ بەيان بىكەم، كە بۆچى ئەم پەردەيە رەشە و
ھۆكارى ئەودىوى رەشىيەتتەكەش چىيە؟

گۆرانییه کی شین

ئەنوەر مەسیفی گۆرانییەکی بەزمانی تێکشاندنی زمانە باوەکانی نووسین و وەرگەرانندی ویتە ساواوەکانی شیعری کوردی و تێکشکانندی کردە فیکرییەکان و دووبارە دروستکردنەووەیان بەستایلی نائاسایی و فۆرمی نامۆ گوتوو، هەلبەتە ئەمانە لە پرۆسە ی نووسینی شاعیری فۆرمە گرانهکان و شیعری نائاسایی دیتە بوون. کە شاعیر (ئەنوەر مەسیفی) یە، ئەم شاعیرە شیوازی ئیشکردنی نووسینی شیعری لەسەر ئەو مادە و کەرستە و ئامرازانە ی کەوا لە دەورو بەرماندا بوونیان هەیه و بە دوورەپەریزی هەستیان پێ دەکریت، وەک {دەسکی خاکەناس، مووی ناو دیواران، ساقۆ، پیللاو و ... هتد}. واتە مەسیفی وەک وەستایەکی لێتاتوو بە بەرد و قور و دار و چەند شتیکی سادە توانیویەتی بەلەخانە یەکی بۆخۆی دروست بکات، هیتانی کەرستە ی لەو جۆرە بۆ نیتو پرۆسە ی نووسین و بەتایبەت پرۆسە ی شیعرییەت، پیم وانییە کاریکی سادە و ئاسان

بیت، تا کو ئەندازەى سەختى، سەختە و سەختريش ئەوھىە
 شاعير بتوانيت رۆحى شيعرييەت بخاتە جەستەيانەوھ.
 مەسيفى باوھرى بە فيكرى سادە و شيعرى ئاسايى و روون
 نەبووھ، چونكە پىي وابووھ فيكرى سادە و شيعرى روون و
 ئاسايى واقعيكى سادە و خوینەريكى ئاسايى بەرھەم
 دەھيتيت. ئاخىر ناشيت بەم شيوازەى نووسين و شيعرە
 نااسايىھەکانى مەسيفى بچيتە خانەى ييمانايىھەوھ. دەلويت
 زۆر جار لە کردەى بى مانايوونيشدا کردەى جياوازى
 مانادار بوونيان ھەيت و دەرفەتيك بميتتەوھ بو بى
 مانايش، كە دواجار ئەمە قسە و بيروراى تاكە كەسيكە
 وەك مەسيفى ددانى پيادەنيت و وھا توى بوچوونەکانى
 بەسەر خاكي نووسينەوھ دەوھشيتيت {من لوخوم كارەبام
 پى لە ئەستيرە درەوشاوھترە}. نالويت ھيچ کردەيەكى
 فيكرى بە بى مانا بزانييت، وەك چۆن لە ناو ناشيرينيشدا
 جوانى بوونى ھەيە، لە ناو بى مانايشدا ماناى پەرش و بلاو
 ئامادەيى ھەيە. پيم واىە زۆريك لەو ھەلوھستە راقەگەريانە
 و رەخنەبيانەى لەبارەى شيعرەکانى مەسيفيەوھ نووسراون
 زياتر قسە دەرپەراندن و ئيشکردن بووھ لە دەرەوھى
 بازنەى دەقەکانىھەوھ، ئاخىر ھيچ يەكيك (ھەلبەتە وەك

پېښو (پېښو) نه هاتووه دهغه شيعريه کاني مه سېفی
 هه لېوه شينېته وه به هيزی خوښندنه وه بيانکاته وه و بچيته ناو
 ناوه رۆکی شيعره کانيه وه .
 شاعيري جاويداني دهبيت به زماني سواو بوږيت و به سه ر
 وینه کونه کانشدا بازبازين
 بکات و بازبداته ئه و ديوانه وه. ئه نوه مه سېفی بويه به
 جاويداني ده مينېته وه، چونکه ئه گهر هه ر هيجيشی نه
 کردييت لاسای هيج شاعيريکی نه کردوته وه و له سيپه ري
 هيج شاعيريکدا ئوقره ی نه گرتووه. ئاينی ئه م شاعيره
 تیکشکاندنې هونه ري شيعرنووسين و زماني باو بووه.
 رووگه ی ئه م شاعيره به ته نيا شيعر بووه و به س، ئه و
 شاعيريک بووه چاخی سروشتی ره تکر دوته وه و کاری له
 چاخی که ونیيه تدا کردووه. هه ناری ره تکر دوته وه له پيناو
 توپيک، ئه ستيره ی ره تکر دوته وه بو گلوپيک. گورانی شيني
 بو ئاينده گوتووه، ئه گه رچی ئيمه ی ميلله تی کورد قه دري
 زيندووه کانمان ناگرين و مردوو په رستين ، لي له مه شيان
 پشکی شير بهر مه سېفی نه که وتووه، ته نانه ت وه ک
 پېښو نه ئاور له به ره مه کاني دراونه ته وه، نه
 به ره مه کاني چاپکراونه ته وه. مه سېفی شاعيريکی سپی سپی

بووه و ره‌خه‌گری راسته‌قینه‌ی خو‌ی بووه و به‌دوو‌ره
 په‌ریزی و نامۆیی ژیاوه له‌نیو به‌ره‌مه‌کانیدا، ئە‌گه‌ر
 مه‌سیفی نه‌شی توانیبێت دا‌هێنانیکی گه‌وره له شیعری
 کوردیدا بکات، ئە‌وا توانیویه‌تی پیمان ب‌لێت: شیع‌ر وه‌هاش
 ده‌نووسرێت. لێ زۆرجار شاعیری ناوبراو به‌هۆی
 جوايه‌زنوسین و خۆلادان له‌ قۆرمی باو شیع‌رییه‌تی خو‌ی له
 شیع‌ره‌کانیدا کوشتوو، بۆیه پیم وایه مه‌سیفی وه‌ک
 ته‌کنیک و فۆرمی سواو به‌ره‌و ئاسۆی جوان هه‌نگاوی ناوه،
 لێ وه‌ک کارکردن له‌ناوه‌وه‌ی شیع‌رییه‌تدا له ئاستی
 خۆلادان له‌و فۆرم و زمانی سواودا نییه، یاخود بینای
 شیع‌ره‌کانی بی ده‌روازهن، ئە‌و ده‌روازانه‌ی ئە‌گه‌ریش هه‌بن
 داخراون! ده‌قی داخراوی به‌و چه‌شنه‌ش فه‌زا
 شاراوه‌کانیشی ده‌کوژیت و کۆده‌کانی ده‌بنه وه‌لامی مه‌ته‌ل،
 ئاخ‌ر مه‌ته‌لیش به‌رشه‌قی بیرکردنه‌وه‌ی تیدا ده‌مینیته‌وه،
 که‌چی به‌شیک‌ی زۆر له ده‌قه شیع‌رییه‌کانی مه‌سیفی
 به‌رشه‌قی بیرکردنه‌وه‌شيان تیدا نییه! واته چه‌شنی
 مه‌ته‌لیکه به‌شیوه‌ی ئە‌وه‌ی مه‌ته‌لبیژ ببیژیت: شتیکم پیه
 چیه؟ پرۆسه‌ی هه‌موو ده‌قینکی ئە‌ده‌بی(شیع‌ر) بریتییه له
 بنووس (شاعیر)، نووسین (شیع‌ر)، خویندنه‌وه(خویننه‌ر). بۆیه

لهسهروهختی نووسینی شاعردا دهلویت شاعیر خوینەر
 فراموش نه کات و پرۆسه که بگهیه نیتته دوا قوئاغ، چون
 پرۆسهی شاعر به بی خوینەر (واته خویندنه وه) ته واو ناییت،
 من هه رگیز له گه ل ئەو شاعیرانه دا نیمه که ده بیژن {ئیمه
 شاعر بۆ خودی خوومان ده نووسین}. ئە گه ر بشیت شاعیر
 ته نیا شاعر بۆ خووی بنووسی، که واته بۆچی شاعیره کانی
 بلاوده کاته وه؟، بروا به و شاعیرانه ش ناکه م که ده لاین:
 {شاعر بۆ خوینەر ده نووسین} شاعیری جوانووس
 لهسهروهختی نووسینی شاعردا مهستی خه یاله کانیه تی و
 چه شنی ئە سپینکی کئیویه و ئەسته مه لغاو بکریت. شاعیری
 جوانووس لهسهروهختی نووسیندا پردیکی هینده جوان
 له نیوان خودی خووی (شاعیر) و خوینهردا دروستده کات،
 که هه موو که سیک خووی له جوانی سه ر پرده که دا
 ده بینیتته وه، ناشیت شاعیریش له ساده دا بمریت!، ئاخ
 پیوسته زۆرجار شاعیری جاویدانی شاعیری کرچ و کالیش
 بخوینیتته وه بۆ ئە وهی بیربکاته وه و له خه یاله کانیدا به
 شیوه یه کی تر جوانتر ده بیرپژته وه.

پرسیاره گومانگه ریه کان و گه ران به شوین وه لامه کاندا

ده روازه:

ره گینکی سهره کی شیعری جاویدانی ده گه ریتته وه بو بنه ما میتولۆژییه کان و گوماگه ریه میتولۆژییه کان زینبوون، هه رله م دیدگه یه شه وه یه که گومانگه ریه میتولۆژییه کان له ناو پرۆسه ی شیعرییه ت پرسیارگه لی ئەزه لی و دوورگه ی ئەفسانه یی دروست ده که ن، دیاره شاعیر ئەمانه وه ک کۆله که یه کی به هیز و جیگیر بو بنیاتنای شاعر دروست ده کات و ده یه ویت له ته واوی شته کانی ده و روبه ری زیاتر وردبیتته وه و گومانی زیاتریان لی بکات ، به یه ککه وتنی گومانیش پرسیار ده و رووژینیت، وه ک چون ره گینکی سهره کی شیعرییه ت بو بنه ما میتولۆژییه کان ده گه ریتته وه، وه هاش گومانه میتولۆژییه کان ره گینکی قوولایی واقیعدایه وبه رده وام ئەم ره گه ی واقیعوونه قوولتر ده بیتته وه ، چون له ساده ترین ناساندنی میتولۆژیدا، میتولۆژی گه رانه

به‌دوای واقع، شیعریش جوړیکه له‌جوړه‌کانی گه‌ران
به‌دوایی دیوه‌نادیاره‌کان و دیوه‌کانی جوانینی، له‌په‌یوه‌ندی
نیوان هه‌ردووک گه‌ران و چه‌مکی گومان‌بردندا، له
ده‌رئه‌نجامه گشت‌گیرییه‌کانی سه‌فه‌ری‌ئو گه‌رانانه‌دا
شته‌کان گومانی زیاتریان ده‌خریته‌سه‌ر، دواچار‌ئو
حاله‌ته‌ی گومان‌بردنه‌خوی له‌خویدا‌پرسیار و گه‌رانه‌به
دوای وه‌لامه‌ونبووه‌کان.

ناوه‌پروک:

کتیبه‌شعری (مردوویه‌ک‌ئاگای‌له‌هه‌مووانه) به
پینووسی شاعیر (سه‌باح‌ره‌نجده‌ره)، که‌له‌حه‌وت‌ده‌قه
شعیر‌پیکهاتووه، له‌تیپه‌ری‌ئو ده‌روازه‌دا‌ده‌مه‌ویت
له‌باره‌ی‌پرسیاره‌کانی شاعیره‌وه‌بدویم و له‌پال‌گه‌مه‌ی
گومانه‌کانیدا‌روشنایی‌بخه‌مه‌سه‌ر‌دیوه‌کانی‌تر‌وچهند
لایه‌نیکی‌تری‌ده‌قه‌شعرییه‌کان. لی‌ده‌مه‌ویت‌سه‌ره‌تا‌له
مانشیتی‌کتیبه‌که‌وه‌بخزیمه‌ناو‌پروسه‌ی‌رافه‌کارییه‌که‌م،
ئه‌گه‌رچی‌پیم‌وایه‌هه‌لب‌زاردنی‌ناونیشان‌هه‌م‌بو‌شعیر و
هه‌میش‌بو‌کتیب‌پروسه‌یه‌کی‌زه‌حمه‌ته،‌ئاخر‌زو‌رجار
ناونیشان‌کلیلی‌ده‌روازه‌ی‌چوونه‌ژووره،‌ئه‌گه‌رچی‌ئه‌مرؤ

زۆرىك ناونيشانى زهق و بريقه دار ده كه نه مانشيتى
 به ره مه كانيان بو چه واشه كارى خويته ران، لى ناونيشانى
 مردوويه ك تاگاي له هه مووانه، ناونيشانئىكه پر به
 ناوه رو كى كتىبه كه وه يه، تاخر زورجار ناونيشان هيچ
 كوئتا كىكى به ناوه رو كه وه نيه و له هيچ لايه نىكه وه
 كوئابنه وه، واته ناونيشانه كه وه ك چه كىكى به كار هاتوو،
 به كار هيئراوه. ئه گهر چى ناونيشانى ئه م كتىبه (مردوويه ك
 تاگاي له هه مووانه) ناونيشانى هيچ كام له م حهوت ده قه
 شيعرييه ي ناوى نيه، به لكو ديره شيعريكه له نيو
 شيعره كانى ناويدا، ئه گهر بپرسين ناونيشانى مردوويه ك
 تاگاي له هه مووانه بو؟ ئه مه ته نيا به خويئدنه وه ي قوول
 ده توانين بگه ينه ئه و راستيه و په ي به وه به رين كه شاعير
 تاچهند سهر كه وتوو بووه له هه لى زاردنى ناونيشانه كه .
 له ده ستپىكى كتىبه كه دا سه باح ره نجدهر له باره ي به توانا
 كردنى شيعر و كه له كه بوونى ئه زمون و زمانى شيعر و
 چالا ك كردنى هه سته كان و پرؤسه ي شيعرييه ت و چهند
 ره هه ندىكى ترى تاييه ت به شيعر ده دويت، له
 پيشه كيه كه ي (شيعر و چالا ك كردنى هه سته كان) دا، هيچ
 ئامازه يه كى تيدا نيه گوزارشت له شيعره كانى ناويدا بكات،

زیاتر وهک وتاریکی ئەدهبی شاعیر چەند روانینیکی
 تایهتی لهبارهی پرۆسهی شاعر و ئەزموونی شاعریهت
 خستۆته‌روو، هه‌رچه‌نده من له‌گه‌ڵ پێشه‌کی نووسینی
 شاعردا نیمه، ئاخ‌ر زۆرجار خوینهری ساده و به‌شیک
 زۆری خوینهری ناوه‌ندیش به‌هه‌مان ئەو ته‌فسیره‌ی که‌وا
 له‌ پێشه‌کیه‌که‌دا بو‌ی کراوه، خویندنه‌وه و روانینی بو‌
 شاعرکه‌انی ده‌بیت، واته‌ به‌هه‌مان ئەو دیدگه‌یه‌وه ده‌خزیته
 ناو فه‌زای ده‌قه شاعریه‌کان، که ده‌شیت ئەمجۆره
 خوینهرانه به‌و شیوه‌یه قورمیش بکری‌ن، هه‌رچه‌نده ئەم
 راگه‌له‌ی که‌وا له‌ پێشه‌کیه‌که‌دا شاعیر خستوویه‌تییه‌ روو
 گشتگیره و بارگاوی کراوه ئەئەزموونی خۆی و شیوازی
 خۆیه‌وه، لی‌ ناشیت وتاریکی وه‌ها له‌ جیاتی پێشه‌کی له
 کتیبه‌ شاعرینکی وه‌هادا کۆبکری‌نه‌وه، چۆن من پیم‌ وانیه
 هیچ پیوه‌ندییه‌کی بنه‌ره‌تی و بنچینه‌یی تایهت به‌ ده‌قه
 شاعریه‌کان لیکیان کۆبکاته‌وه، خالیکی تر له‌ وتاره‌یدا (بو‌یه
 نووسیم وتار، چونکه‌ من وه‌ک پێشه‌کی ئەو ده‌قه
 شاعرینه‌ نایینم) ئەوه‌یه، سه‌باح ره‌نجده‌ر له‌ ده‌ربرپینکدا
 تووشی دووفاقیه‌تی گومانبردن و هه‌لخزانی قسه‌کردن
 ده‌بیت و له‌ نیو پیکهاته‌یه‌کی هاوبه‌ش و بنه‌ره‌تدا خۆی

جیاده کاته وه، که دواچار ئەم جیابوونه وه یه هەر له هه مان
 وه رچه رخانه فیکریه کاندایه یه یته وه، کاتیک ئاماژه به وه
 ده دات و ده لیت: (شعیرده ربرینی گیانی سهرده مه، من
 خۆم ئەم بۆچوونه جیاده که مه وه و رایده گه یه نم شعیر
 ده ربری هیز و گیانی سهرده م نیه، چونکه پیکهینه ری هیز
 و گیانی سهرده م کۆیه و شعیریش هیز و گیانی تاکی
 جوانیبه خشه)، لیره دا شاعیر ئەم لایه نانه فه رامۆش ده کات
 که راسته شعیر ده ربری هیز و گیانی تاکه که سه، لی
 هیز و پیکهینه ری سهرده میشه، ئاخیر شاعیری جوانووس و
 خاوه ن به ره می جاویدانی له گوشه نیگا تاکه که سییه که یه وه
 سهیری ته واو دونیا ده کات، له بچوو کترین خه می خۆیه وه
 گه وره ترین خه می کۆمه لگه که ی دنوو سیتته وه، که و ابیت
 شاعیر لیره دا بۆچوونه که ی به ئاراسته یه کی خراپدا بردوو،
 ته نانه ت ره تکرده وه ی بۆچوونی گشتگیری سهرده م، به
 ره تکرده وه ی بۆچوونه تاکه که سییه که ی که وتۆته وه، بۆ
 جوانترکردنی دوو فاقیه تی ئەم خاسیه ت و فیکریه
 میتۆلۆژییه کان پتویستمان به پردی به یه کگه یشتن هه یه،
 که نییه! که کاری ئەم پرده ده ربرینه تاکه که سییه که ی

رهنجدهر، به دهربرینه گشتگیریه که ی سهردهم
دبه سیتته وه .

وه ک تاماژه مان پیندا گهرانی شاعیر به شوین پرسیاره
ونبووه کانی و بارگورانه میتولوژییه کان و چه مکی
گومانگهری له فهزای دهقه شاعریه کاند بوونیان ههیه،
که زورجار بوونی ئەم حاله تانه رهنگه کانی شاعره که توختر
ده کات و ههناسه ی فهزاکانیش دریزتر ده کات، بیگومان
چه مکی گومانگهری په یوه ندیه کی ریشه یی له نیوان مردن
و ژیاندا ههیه، لیره دا شاعیریش به هه مان ئەم گومانه وه
تامازه بهم لایه نه ده کات و ده لیت: ((ژیان و مردن /
بردنه وه و دۆران نین)).

په یوه ندی نیوان ژیان و مردن پره له گومان و پرسیار و
گهران به شوین وه لامه کاند، هه ربویه شاعیریش ژیان و
مردن به بردنه وه و دۆران دانانیت و ئەمانه ره تده کاته وه،
ئاخر ناشیت نیوان ژیان و مردن بریتی بیت له بردنه وه و
دۆران، له نیوان ژیان و مردندا گهرانی هه میشه یی ههیه،
مادامه کی گهران بوونی هه بیت، دیسان ههست به
گومانبردنی شاعیر ده کریتته وه و شاعیر به گومانه وه
رؤشنایی ده خاته سهر ئهرکی شاعیربوون و ده لیت:

((په پووله یه ک له سهر شانی پیغه مبه ره وه / فریبه سهر شانی من)). لیره دا پیویسته پرسین : بۆچی بهس په پووله ی سهر شانی پیغه مبه ره؟ ناخو په پووله ی سهر شانی کام پیغه مبه ره؟ بۆچی هه لفرینه دا چیه؟ ئەم پرسارانو و چه ندین پرسیارگه لی تر له بهرده ممان قیت دهنه وه، دیاره مبه سستی شاعیر، په یامی شاعیر بوونه، که شاعیر له م ره ههنده وه هه مان خاسیه ت و ئه رکی پیغه مبه رانه ی له سهر شانه، ده شیت شاعیری جوانووس جیگره وه ی پیغه مبه ر بیت، ئاخر پیغه مبه ر په یامی خودایی له سهر شانه، شاعیریش په یامی مرؤفایه تی، بویه هه میشه ئه رکی شاعیری جوانووس هه رچه ند پیروژ بیت، زه حمه تتر ده بیت! بیشک بوونی په پووله ش هیمایه که بو جوانی و بینگه ردی، شاعیر له م ئه رکه پیغه مبه رانه یه ی خویدا به گومان ده بیت و گومانه کانی هینده زور و قورس دهن، تاکو ده کاته ئه و سنووره ی که پرسیاربکات و بلیت: ((ئهری مانگ / له زه ماوه ندی جاویدانی زمان ودل / چ شه ربه تیک ده خوریته وه)). ئه و زه ماوه ندی شاعیر بو زمان و دل گه رکه یه تی مانه وه و هه میشه ییه، بویه به دگومانه

له شه ربه ته که ی، که شه ربه تی راستگویی له گه ل زاده ی
 ناوه وه ی شاعیر خوی، له گشت شه ربه ته کانی تر نه م تر و
 مانه وه ی زیاتر به شعیع و ته مه ن دریزی شاعیره که
 ده به خشیت، شاعیر ته مجاره رووی پرسیاره کانی بلن د تر
 ده کات و روو له خودا ده کات و به گومانه وه له م باره یه وه
 ده پرسیت: ((ئه ری خودا بو ته نیایی بو خوی
 هه لېژاردوه)).

خه لوه تگه ی پرسیاره کان و یاخیوونی گومانه کانی شاعیر
 دریزتر ده بنه وه، به هو ی ته و گه رانه ی شاعیره وه خوینه ر
 په ی به وه ده بات، که به دوایی وه لامه ونبووه کانه وه له
 گه رانیکی هه می شه یی داین، له ناو پرسیاره کانیشدا هه ست
 به گومانبردنی میتولوژی ده کریت، له پال پرسیاره
 ونبووه کانیشدا پرسیارگه لی تر خو یان مه لاش داو ن، بو یه
 خه یالی شاعیر وه ک سو په رمانیک هه ر به ئاسمانه وه یه
 پرسیار ده کات و ده لیت: ((ئه ری بالنده به ئاسمانه وه چیت
 پی ده لی)). هه می شه خوینه ری وردبین و هو شیار په ی به وه
 ده بات، هه تا کو شاعیر زیاتر بگه ریت گومانی زیاتری له لا
 گه لاله ده بیت، که گومانیشی له لا گه لاله بوو،
 گومانه کانیش به سه ر یه که وه که له که ده بن و له

دهرئه نجامی به ریه ککه وتیاندا پرسیار دهرووژیت و
 گومانه کانیش پرسیارده کهن: ((لاپه ره نووستوو هکانی
 هه لده نه وه))، ((بهرد ئیسکی زهویه))، لیره دا ده مانه ویت
 ناوه وهی دهقه که زیاتر هه لدهینه وه و به دیدگه یه گی
 فراوانتر لپی بروانین، بویه ناشیت بهرد ئیسکی راسته قینه ی
 زهوی بیت، له کاتیکدا که شاخ و کیوه کان بوونیان له
 زهویدا هه بیت، شاخ و کیوه کان ئیسکی راسته قینه ی
 زهوین، پیم وایه شاعیر به وشه ی (بهرد) فهزای دهقه
 شیعریه که ی بچووک کردۆته وه .

شاعیر واز له پرسیار ناهیتیت، له م سه فه ری ژیا نه یدا هه ر
 سه رقالی گه رانه، گومان ده بات و گومان ده هیتیت، گومان
 له ده ورو به ری ده کات، گومان له ئاسمان و زهوی ده کات،
 گومان له شاعر و وشه ده کات، گومان له خه یال و واقع
 ده کات، له پال هه موو ئه م گومانانه شه وه ده پرسیت و ناگاته
 وه لامیش ! نازانیت و عه وداله بو زانین، که ی ده گاته
 ویستگه ئه و گه رانه ناچار شاعر پرسیارده کات: ((ئهری بو
 بهس خودا ده زانی به هه شت له کوپیه؟)). شاعیر په رت و
 بلاو و په رته وازه ده بیت، له بهر به دگومانی پرسیاره کانی بو
 کۆناکرینه وه سه ر یه ک، که ئه مه په خش بوته له ته کنیکی

وینه شیعریه کانی شاعیردا، که ههست بهوه ده کریت دروستکردنی وینه‌ی جیگیر و وینه جولآوه کان، له شیعره کانیدا بههوی پالنانی وشه به وشه وهیه، ئەم پهرته وازه بوونه‌ی شاعیر ناویشانی کتیبه شیعریه که‌ی (مردوویه ک ئاگای له هه مووانه) پڕشنگدارتر ده کات، وه ک له دهستپیکه وه ئا مازه مان پینیدا: مانشیتته که پر به ناوه رۆکی کتیبه که وهیه، ئاخر هه ر له ناویشانه که وه خوینته ر ههست حاله تی گومانگه ری ده کات، که دو جار یش ئەم ههسته هه م لای شاعیر و هه میش لای خوینته ر هه ر به و ئەندازه یه وه ده مینیتته وه، کاتیک شاعیر له م گه ران و سورانه یدا به ئەندازه یه ک به نیو گومانه کانیدا پهرته وازه ده بیت، که پرسیاره کانی بو ناخرینه سه ریبه ک و به ناچاری هه موو پرسیار و گه ران و گومانه کان بو خوینته ر به جی ده هیلیت و خوی ئامانه تی دوا په یامی مرؤفبوونی خوی ده کات و ده لیت: ((له ماله که ی خوۆتا / ژوور و هه یوانیکم بوۆ دانی / ئە ی خودا)).

له کۆتاییدا :

هه‌موو ده‌قیکی ئه‌ده‌بی شیاوی خۆیندنه‌وه‌یه، که ده‌قی
ئه‌ده‌بیش خۆینترایه‌وه، شیاوی هه‌لۆسته له‌سه‌ر کردنه، که
ده‌قیش هه‌لۆسته‌ی له‌سه‌ر کرا، قابیلی ر‌ا‌قه‌ی جیاو
هه‌لۆه‌شانده‌وه و قسه له‌سه‌ر کردنه، ماوه‌ته‌وه ب‌ل‌ئین ک‌ت‌یبه
شیعری (مردوویه‌ک ئاگای له هه‌مووانه) شیاوی
هه‌لۆه‌سته‌ی زیاتر و قسه‌ی جیاو ب‌و‌چوونی جیاوازتره، ل‌ئ
ئ‌یمه به‌پ‌ی خۆیندنه‌وه و چ‌یژ و ت‌یروانینی خۆمانه‌وه
له‌باره‌ی پرسه‌کانی نووسین و چه‌مکی گومانگه‌ری و
گه‌رانی شاعیر و پرسیار و عه‌ودالبوون به شوین وه‌لامه
و نبووه‌کان هه‌لۆه‌سته‌مان کردووه، کرانه‌وه و
هه‌لۆه‌شانده‌وه‌ی ده‌قی زیندووش جار له دوا‌ی جار ر‌وانین
و خۆیندنه‌وه‌ی جیاوازتر هه‌ل‌ده‌گریت، ل‌ئ به‌ش‌یوه‌یه‌کی
گ‌ست‌گیر و کۆی قسه و ل‌یدوانه‌کانمان شاعیر له نیو
چه‌مکی گومانگه‌ریدا پرسیار ده‌کات و هه‌میشه له گه‌رانه
به شوین پرسیاره‌کانه‌وه .

پهراویز و سهراچاوه :

*مردوویه ک ئاگهی له هه مووانه/شيعر _سهباح
ره نجهدر/له بلاو کراوه کانی دهزگای ئاراس ژماره
_1039-چاپی یه کهم 2010

دزینی وینە‌ی شیعریی

ره‌خنە‌ی ئە‌ده‌بناسی خو‌لقاندنی دە‌قیکی تره‌، ئە‌وانە‌ی وه‌ها له‌نووسینه‌کانیاندا ئاماژه‌ به‌ ره‌خنە‌ی ئە‌ده‌بناسی ده‌ده‌ن، که ره‌خنه‌ بریتییه‌ له‌ ره‌خنە‌ی رووخینه‌ر و ره‌خنە‌ی بنیاتنه‌ر، هه‌میشه‌ نووسینه‌کانیان بخه‌نه‌ به‌ر تیشکی گلۆپی گومانه‌وه‌، ئاخر ره‌خنە‌ی راسته‌قینه‌ی ئە‌ده‌بی هه‌موو ئە‌وانه‌ ره‌تده‌کاته‌وه‌. بۆ به‌رز راگرتنی شیعریه‌ت و زیتر مانه‌وه‌ی له‌ هزری خو‌یتنه‌راندایه‌ وه‌ به‌نده‌ به‌بنیاتنانی زمانی شیعریه‌ت و وینە‌ی راسته‌قینه‌، ته‌کنیک له‌ وینە‌ی شیعریه‌ت، بینای شیعره‌که‌ پته‌وتر ده‌کات، هه‌موو وینە‌یه‌ک لاسایی کردنه‌وه‌ی ئە‌و شته‌یه‌ که‌وا له‌ هزرماندا هه‌یه‌، یاخود له‌ ده‌وروبه‌رماندایه‌ و هه‌ستی پێده‌که‌ین، (شاعیر) هه‌یه‌ توانای خه‌یاڵاندنی فیکری نوێی نییه‌، له‌ فیکری سواوی شاعیران و وینە‌ی حازر به‌ده‌ست کار ده‌کات و خۆی به‌ خه‌یاڵه‌کانی خۆیه‌وه‌ ماندوو ناکات. له‌کاتی‌کدا ژیان پره‌ له‌ وینە‌ی سه‌یر و سه‌رنج‌راکیش و زۆر‌جاریش سواو،

که له ده رئه نجامی باگراوه نده کانی وینه ی کۆن و
 راسته قینه و وینه گه لی جیاواز دروستبوونه، دیاره ته کینک
 له وینه ی شیعرییدا هه می شه له بارگۆرانیکی ناجیگیدایه و
 قوناغه کانیش راسته وخۆ و ناراسته وخۆ کاریگه رییان
 به سه ریه وه هه بووه، بۆ ئه وه ی قسه کانمان جیگای گومان
 نه بیته، پێویسته ئاماژه یه کی بچووک به وینه ی شیعری
 شاعیرانی کۆن بدهین، کاتیکی به بالاو جوانی
 دولبه ره کانیاندا هه لگوتوووه، هونه ری لیکچوواندن بیان
 پیاده کردوووه، بۆ پته وکردنی شیعریهت، وه ک: {چاوی
 وه کو ژیر پیاله یه، برۆی وه کو که وانه، لووتی وه کو فنجانه،
 زوولفی وه کو تافگه یه، ده می ده لئی خونچه یه، به ژنی ده لئی
 شمشاله...هتد}، ئه مه وه ک لیکچوواندن و هونه ری {لیچوو}
 و {له وچوو} و {رووی لیکچوواندن}، لی وینه گه له کانی نیو
 شاعر هه می شه به پێی تیپه ری قوناغه کان گۆرانکاریان
 به سه ردا هاتوووه، شاعیر ناشیت ئیستاش به هه مان دیدگه وه
 ته فسیری وینه کانی هزری بکات، ده شیت له هه ر
 وینه یه کدا هه زاران وینه ی تر دروست بکریته و هیچ
 یه کیکیشیان له وه ی تر نه چیت، ته واوی وینه کانی
 ده ورووبه رمان تابلوی شاعرین و ده توانین بیان که یه نه

شاعر، وینه‌گه‌لی نیو شاعر زۆر جار بارگاوی ده‌بیٔت به خه‌ونه ئه‌فسانه‌یه‌کانی شاعیره‌وه، بۆیه پیم وایه ههر چهند وینه‌گه‌لی شاعیری به دیدگه‌ی فانتازیاره له دووریانه‌کانی هه‌قیقه‌ت بروانیٔت، ئه‌وه‌ند وینه‌ی شاعیری پته‌وتر ده‌بیٔت، بۆیه به‌پیی زۆری راگه‌له‌کان وینه‌قسه‌یه‌کی قه‌تسه، شاعریش وینه‌کی به‌گۆیه، شاعیری بئ وینه، له‌یه‌که‌م خویندنه‌وه‌دا مردنی خوی له‌لای خویته‌ردا به‌یان ده‌کات، نه‌بوونی وینه‌ی شیاو و گونجاو و ئیشکردن له‌ره‌نگ و گه‌مه‌کردن به‌دیواره‌کان و ته‌کنیک‌کاریدا له‌ناجیگیربوونی ستایلی وینه‌کان و چهند ره‌هه‌ندیکی تر تایبه‌ت به‌چۆنیه‌تی نووسینی شیوازی شاعیره‌وه، دوا‌جار جیاوازی دروست ده‌کات، هه‌م له‌نیوان قسه‌ی ئاسایی و ساده، له‌گه‌ل شاعیری جوان و نه‌مر، هه‌میش له‌نیوان شاعیرانی تر و شاعیری تردا، ئه‌دوونیس لای وایه: {زمانی ئاسایی زمانی روونکردنه‌وه‌یه، لی زمانی شاعر، زمانی ئاماژه‌یه، زمانی وینه‌یه، شاعر ئه‌و شتانه‌ده‌لیٔت که به‌زمانی ئاسایی ناگوترین}، لی پیم وایه ته‌نیا وینه‌له‌شاعیردا به‌س نییه، ئاخ‌ر زۆر شاعیرمان هه‌یه به‌یه‌که‌ره‌نگ و به‌یه‌که‌ستایل ئیش له‌ وینه‌شاعیرییه‌کاناندا

ده‌که‌ن، که ئەمەش تەمبەلی و قوربانی نەدانی شاعیرەکان
بەیان دەکەن، ئەوەتە بەدەیان شاعیری کورد لە ژێر
کاریگەری شیعەرەکانی فەرۆغی فەرۆخ زاد دا شیعەر
دەنووسن، چەندین قۆناغ بەسەر بلاو بوونەوهی شیعری
(ویژانە خاک)ی شاعیری ئینگلیزی ئیلیت دا تێپەری و
شاعیرانی ئینگلیزی نەیان دەتوانی خۆیان لە سیبەری ئەو
چامە شیعرییەدا قووتار بکەن. ئەو شیوازه سادە و بێ
گریبەیی که‌وا سالانیکە دلاوەر قەرەداغی شاعیر کاری
لەسەر دەکات، ئیستایش چەندین شاعیری تازه
کەوتوونەتە نیو بازنەیی کاریگەری ئەو جۆرە ئیشکردنەوه،
کە بەهەمان کەرستەیی نووسین و شیوازی دەربرین
کار دەکەن. کاریگەری هەر هەبووه و هەریش دەمینیت،
لێ پیم وایە دەبیت شاعیری جواننووس لەژێر
کاریگەریشدا جیاوازی خۆی نیشان بدات و لەفەزاکانی ئەو
کاریگەرییەتییدا تێپەرییت، چون وینەکانی شیعریی بە
بێ تەکنیک، جگە لە وینەیه‌کی سواو هیچی تر دواجار
بەجێناهیێن بەسەر هزری خۆینەرەوه، بۆیه ئەم جۆرە
شاعرانە زوو لە هزری خۆینەردا کال دەبنەوه و نابنە جیگەیی
تێرامان و مانەوه، ئیشکالیه‌تیکی تریش کە ئەمرۆ زۆر بە

زه قى ده بينریت، نووسینی شيعره، له ژیر سیبه‌ری وینه‌کانی
شاعیریکی تره‌وه، که ئەمه ناچیتته قالبی کاریگه‌ریشه‌وه،
ئەمه دزینی وینه‌ی شيعرییه به دارشتنه‌وه‌یه‌کی تر و
له ژیر سیبه‌ری ئەو ده‌قه‌دا ده‌نوسریتته‌وه، خه‌ریکه ئەم
په‌تایه بچیتته قوناغی به کولتووربوون له ئەده‌بیاتی
کور‌دییدا، زۆریک له‌وانه بو ئەوه‌ی ئاشکرانه‌بن و فیل له
خوینه‌ری شيعری بکه‌ن، هه‌میشه سیبه‌ره‌کان ده‌گۆرن و
هه‌ر ساته‌وه له سیبه‌ری شاعیریکه‌وه خه‌ریکی دزینی
وینه‌ی شيعرین.

* سوودیکی زۆرم له‌وتاریکی خۆم بینوه به‌ناوی (بارگۆرانی
ته‌کنیک و دزینی وینه‌ی شيعری)، ده‌شیت کارکردنیش
بیت له‌هه‌ناوی هه‌مان وتاردا.

که ژنه شاعیریک ده کوژریت

ئه‌ی چهند بی شهرمه مهرگ
ناهیلی ته‌واوی ژیان بنووسمه‌وه.
(بیگهرد حوسین)

نزیکه‌ی پینج سال له‌مه‌وبهر له‌گوشه‌ی (وانیک)‌دا شتیکم
له‌باره‌ی شیعره‌کانی بیگهرد حوسینی شاعیر نووسی، له‌و
کاته‌ی که‌وا بیگهرد حوسینی شاعیر دوای ئه‌وه‌ی له‌گه‌ل
هاوسه‌ره‌که‌ی جیا ده‌بیته‌وه، له‌ شه‌ویکی تاریک و ئارامدا
ئه‌و پیاوه‌ی که‌وا می‌ردی بوو له‌ بۆسه‌یه‌کدا هی‌رش‌ی ده‌خاته
سه‌ر و چه‌ندین چه‌قۆی لیده‌دات و ده‌یکوژیت. شیعره‌کانی
بیگهرد حوسین بۆنی مهرگیان لیدیت، ده‌شیت بیژین
مهرگ و ره‌شینی بۆ ژیان به‌سه‌ر ته‌واوی شیعره‌کانیه‌وه
دیاره، ره‌نگه‌ پیش مردن شاعیر په‌ی به‌و نه‌ینی مردنه
کردییت، ههر بۆیه‌ش ئه‌و راستیه‌ له‌ شیعره‌کانیدا
ره‌نگیان داوه‌ته‌وه.

بۆ پېش مردنم

تابووتى مەرگى خۆم بىنى.

لە رۆژگار ئىك بىنگەردم ناسى كە ژيان لە خوشنودىيە كانى
خۆى نەزىفى كردبوو، لەنىو بەھارە شادىيە كانىشىدا
ئارەقەى خەمى لىدەتكا، لى ئەم شاعىرە ھەمىشە بەدەم
خەندەو ە دلىكى لىوانلىو لە ژياندۆستى، ئەو ھەمىشە دژى
ئەو زەمەنەى دەو ەستاو دەىگوت: نا! كەچى زەمەن ھەر بە
بەلى دەىبردەو ە. ئاخىر ئەو ە گەواھىدەرى واقىعى ژيانى
شاعىرە كە ئاماژەى بەو ە داو ە كە پېش مردنى تابووتى
خۆى بىنىو ە. لەيادم نىيە لە رىكەوتى چەند بوو، كە
بىنگەردى شاعىر خەرىكى رىپورتازىك بوو بۆ گۆقارى
(گولان) بەدەم ئەو تەو ەرەو ە ئەسپى قسە كانمان تاودا، تاكو
گەىشتىنە مەملەكەتى شىعر و چىرۆك و رەخنە، بىنگەرد
ئاماژەى بەو ەدا كە كىتېبىكى شىعرى چاپكردو ە بەناوى
(ئەندىشە كانى بىنگەرد) و دەىەو ىت چاپى دوو ەمى بكاتەو ە،
لى حەز دەكات بەرلە بلاو بوونەو ەى پىشەكىيەكى بۆ
بنووسم و شىعرە كانىش بە چاوى تىبىنى و بۆچوونەو ە
بخو ىتمەو ە، دواى خو ىندنەو ەى شىعرە كانى چەند
رستەىەكى كورتم ەك پىشەكى بۆ نووسى، بۆىە چونكە

كه ژال ئه حمهد پيشه كيبه كي بوى نووسيوو، بويه حهزم
 نه كرد منيش بوى بنووسم، له سه ره وه ختى خویندنه وهى
 شيعره كان بوم دهركه وت كه ئه م ناو نيشانه هيج
 په يوه ندييه كيان به ناوه روكى شيعره كانه وه نييه، يا خود
 ده شيت ناو نيشانكي تر جواترى بكات، بويه پيشنيارى
 ئه وه م كرد كه ناو نيشانه كه بگوريت بو (بوني سوتان) كه
 ناو نيشانى شيعريكي بوو. كوشتنى ژن به بن تاوان، كوشتنى
 ژيانه، لى كوشتنى ژنى شاعير كوشتنى هه ردووك ژيانه.
 ژن هه ميشه قوربانى بارودوخه كانى كومه لگه ي
 نيرسالارويه، ژن ئاميريكه له به رده م تا قيكاريه كانى پياودا.
 بو ده بيت ژن هه ميشه له به رده م هه ره شه ي مهرگ دا بيت،
 بو ده بيت ژن ته نيا وه ك جه سته يه ك سه ير بكریت.
 بيگه ردیش هه ميشه به دهم مهرگه وه پیده كهنى و تاكه
 خه مى ئه وه بوو پرۆژه ئه ده بيه كانى ته واو بكات، شاعيرى
 بوير له مهرگ ناترسيت و رووبه رووى ده بيتته وه، لى ئه وه ي
 بيگه رد حوسين كاره ساتيكي دلته زين بوو، له دواى خوى
 كچيكي به ناوى (كه ژال) به جى هيشت، كه كه ژالى
 بچكوله ش له بهر بينينى ئه و كاره ساته ي داىكى بارى
 ته ندروستى تيكده چيت و دوا جار به بن كه سى و به بن

دایک و باوک سەر دەنیتەوه. بێگەردی شاعیر بۆنی مەرگ
 لەشعەرەکانیەوه دەهات، لێ بەبویری باسی مەرگی دەکرد
 و سڵی لەمردن نەدەکردهوه، ئاخر سوکراتیش وەها
 لەمەرگی روانیوه: {هیچ کەسێک ئەگەر گەمزە و ترسنوک
 نەبێت لە مەرگ ناترسیت، بەلکو لەخراپە دەترسیت}.
 بەلێ مەرگی کۆمەلگە پیاوسالارییهکان نەیهیتشت تەواوی
 ژیان بنووسییهوه و چیرۆکیکی تریش لەپای شاعر بنووسی،
 تەواوی فیکرە شیعرییهکان و بۆچوونەکانی ناو هزرت بە
 چەقۆوه بوونە بلقی سەر زەلکاوی ئەو زەمەنە بۆگەنە، یاسا
 نەیتوانی ماف و ژیان ت بۆ سنووردار بکات، حکوومەت
 نەیتوانی گیانی تۆ پاریزیت. ئەوه نییه تۆش دەست نویژی
 ئیلهامیکی تازەت شوستووه و لەسەر بەرمالی شاعردا
 ئیمان ت بەو واقعەتالە هیناوه و نووسیوتە:

سپێدە ی ئەو شەوه گونجاو نییه

بۆ کردنی ئارایشتم

چونکە ئاوێتە چریسکە ی خەنجەری باوکمە و

مکیازە کەشم

نووکی چەقۆی هاوسەرە کەم.

پهراویز و سه‌رچاوه:

*بونی سوتان - بیگه‌رد حوسین - شاعر / چاپی دووهم
2007 چاپخانه‌ی مناره هه‌ولیر .

خوینەر وهك بهشیکی پرۆسهی نووسین

رهخنه‌ی وێژه‌یی ئیشکردنی زمانه له پایه پر رهه‌نده‌کانی زمانه‌وه، قسه‌یه له‌باره‌ی قسه‌وه، به‌مانایه‌کی پروونتر رهخنه‌ی وێژه‌یی نووسینه له‌باره‌ی نووسینی نووسینیکی تره‌وه، لی بهر له‌وه‌ی رهخنه‌هه‌رشتیکی بیت، دواچار هه‌ر رهخنه‌یه. ده‌لویت رهخنه‌ش هاوبه‌ند بیت به‌هه‌لوسته‌کانی مرۆقبوونه‌وه، نووسینی ئه‌ده‌بی به‌ته‌واوی رینگا‌کانیه‌وه له‌هه‌لوسته‌کانی مرۆقبوونه‌وه هه‌نگاو هه‌لدینیت، ده‌شیت ره‌خنه‌گر له‌ده‌رئه‌نجامه‌گستگیریه‌کانی خویندنه‌وه‌ی قوول و چر و پر دروست بیت، لی نالویت هه‌موو خوینهریک ره‌خنه‌گر بیت، ئه‌وه خوینهری جددی و هۆشیاره‌ده‌زانیت چونچۆنی به‌نیو ئاسمانی فه‌زا‌کانی ده‌قدا سه‌ما بکات، هه‌ر بۆیه خوینهران هه‌ر زوو هه‌ست به‌وه ده‌که‌ن، که له‌ئه‌ده‌بیاتی کوردیدا رۆلگیرانی که‌سایه‌تییه‌کانی ناو به‌ره‌مه‌گه‌لمان زیاتر له‌بازنه‌ی

ياخىگەرىيى و سۆزدارىيى و نامۆبوونى خود و چەند
چەمكىكى تردا دەخولپنەوہ.

خوپنەرى ھۆشيار لەبارەى ئەوشتانەوہ قسە دەكات، كە
لەبەرھەمەكەدا تيشكييان خراوہتەسەر، وەك چۆن
رەخنەگر لە پرۆسەى رەخنەگرتندا ناتوانيت زىدەگۆيى
بكات، جگە لەوہى لە كرۆكى دەقەكەدا بوونى ھەيە،
مەگەر دەقەكە لە فەزاكانيدا خۆى لى بىدەنگ كرديت،
ھەر بۆيە نالويت بړوا بەوہ بەھنين كە شتيك ھەبيت
بەناوى رەخنەى زانستىيەوہ، تەنانەت ناشيت شتيك
ھەبيت بەناوى (رەخنەى كۆن) ياخود بەناوى (رەخنەى
نوئى)، رەخنەى جوانبين وتەندروست ھەميشە بە وزەى
مەعريفەتى خۆى نويدەكاتەوہ ، كە دواچار تەنيا ھەر
رەخنەشە، رۆلان بارت لە دیدى خۆيەوہ بەيانى ئەوہ
دەكات رەخنە زانست نىيە ، بەلكو سەر و كارى لەگەل
واتاكاندا ھەيە و زانستى و اتاكان پىك دىتت، زانستى
رەخنە، ياخود رەخنەى زانستى شتيك نىيە وەك زانستىكى
تەندروست لەناوہندەكانى فيركارىيەوہ بدرىتەوہ، ئەوہى كە
ھەيە تەنيا بىر و باوہرى گەورە ئەدبىيەكانە بۆتە سەرچاوہ،
كە دواچار رىبازەكانى ئەدەبىياتيشيان لى دىتە بوون، ئاخر

چونکه ریبازه کانش زادهی بیر و باوه‌رن، جیاوازن، ئەوه‌ته (ئەرسۆ) لەبەر ئەوه به مەزنتەین رەخه‌گری سه‌رده‌می خۆی داده‌نریت، چونکه ریبازی ئەرسۆتالیسی هینایه بوون و ئەم ریبازهی چه‌سپاندوو سه‌قامگیری کرد، بۆیه پیم وایه سه‌رکه‌وتنی قۆناغیک به سه‌ر قۆناغیکی تر کاریکی سه‌خته، له دیدگه‌یه‌شه‌وه ریبازه ئەده‌بیه‌ کانش ئەرکیان زه‌حمه‌تر ده‌بیت، ئەگه‌ر ده‌قی شیعیری و شاعیربوون وه‌ک نمونه وه‌ر‌بگرین، ئەوا شاعیری نوێخواز له‌ئەرکیکی زه‌حمه‌تدایه بۆ سه‌به‌ی، له‌رووی هه‌ل‌زان به فانتازیای وشه‌کان و رۆناندن بنیاتانی شیعیرییه‌تا، که‌وا بیت ئەرکی خویته‌ری جدیشمان هه‌میشه له زه‌حمه‌ت‌بوون دایه، شاعیر کاتیک ده‌نووسیت، نازانیت له کام له فه‌زاکانیدا خویته‌ر پر چیش ده‌کات؟ شاعیری جاویدانیبوون و نوێخواز چاوه‌رپی ئەوه ناکات، که ئەو په‌ی پی‌ردوو، ته‌نانه‌ت چاوه‌رپی خویته‌ری وه‌ه‌اشی نه‌کردوو. خویته‌ری جددی و راسته‌قینه‌ عه‌شقی راسته‌قینه‌ی کتیبه، ئەم په‌یوه‌ندی و هه‌ز لیک‌کردنه‌ش له ده‌رئه‌نجامه‌کاندا جوایه‌زی خویته‌ره‌کانشی لی به‌ره‌م دیت، که بی‌گومان

ئەم پەيوەندى و ھەزلىكردنە بەندە بە چىزى ناوہوى دەقەكەوہ.

شاعيران و نووسەرانى بەر لە ئەمرو لە رووى ھەلوئستە مروفايەتییەكان وئەركى شيعرییەت ئەركیيان قورستربوو، لى ئەمرو لەرووى تەكنىك و تازەگەرییەوہ لە ئەركىكى قورسدانە ، دەشیت وەھاش سەیرى خویتەربكریت ، كە ئەویش ھاوبەندە لە تەواو كردنى ئەم پرۆسەيە، لى ناییت ئاماژە بەوہ نەكەین كە جوړىك لە نووسیندا ھەيە، بە تەمو مژ و ناروونى دەق و شتى لەم چەشنە لە ئەدەبیاتی كوردیدا ناوژەند كراوہ (ئیمە بوئەوہى دوور نەكەوینەوہ، شيعرمان وەك نمونە وەرگرتبوو، كە شيعریش قسەيە ، قسەيەكى ھونەرى كوتكراو و چۆشدراو، دەكرا ھەر ھەمان قسە، قسەيەكى رووت بايە و ھیچ ھونەرىكى شيعرییەتى تیدا نەبايە)، زورىك بو داپۆشینی بینای شيعرییەتیيان ، پەنا بو وشەى قەبە و بە تەمو مژ كردنى ماناكان و بەرەلایى سىكسى دەبەن، لیرەدا ھەموو خویتەرىك ناتوانیت بەو ئەركەى خوى ھەلبستیت، دەشیت ھەست بەو جوړە فيل كردنە بكات، لى ناشیت ئەمەش ھەموو خویتەرىك بگریتەوہ، مالارمى ھەلوئستەكانى شاعىربوون و

ئیشکردنی له پرۆسه‌ی شاعر و کایه‌کانی نووسیندا وه‌ها
 راقه کردوو (ئه‌ده‌ب، کاریکی سیحر بازانه‌یه)، ئاخۆ
 مالارمی مه‌به‌ستی له سیحر بازانه ئه‌وه‌یه که شاعیر به
 سیحری فیلکردن، خوینهر به هه‌له‌دا بیات و چه‌واشه‌ی
 بکات، یاخود سیحر لای مالارمی ئه‌و په‌ری جوانی و
 هه‌ست کردنه به‌و په‌ری خه‌یال، ئاخ‌ر ناشیت له‌م
 دیدگه‌یه‌وه خوینهری جددی به ده‌ست بهینریت و
 به‌ره‌میکی ناوازه‌ش به‌ره‌مه‌بهینریت، ئه‌و خوینهری که
 هه‌شه‌جگه له چه‌ند ده‌رویشیکی خه‌یال به‌ستوو هه‌چیت‌ر
 نییه، پۆل قالیری به‌بی ئه‌وه‌ی سه‌ر له خوی و خوینهری
 بشیونیت و هه‌ر ساته‌و له ژیر سیبه‌ری شاعیریکی
 تردابیت، توانی شاعیری فه‌ره‌نسی بگه‌یه‌نیته ئه‌و په‌ری
 ئاسۆ گه‌شه‌کانی داهینان، ته‌نانه‌ت قالیری له‌سالی
 (1896) دا له پرۆسه‌ی نووسین ده‌ه‌ستیت و هه‌چ
 شاعیریک ب‌لاو ناکاته‌وه، له‌په‌ر له‌سالی (1917) دا چامه
 شاعیری (خواژنی قه‌ده‌ر) ب‌لاو ده‌کاته‌وه که چوار سال و نیو
 خه‌ریکی نووسینی ئه‌م چامه‌شاعیره‌یه ده‌بیت، شاعیرانی
 ئیمه ده‌بیت هه‌موو سالیک به‌ره‌میک ب‌خه‌نه نیو
 کتیب‌خانه‌ی کوردیه‌وه، به‌بی ئه‌وه‌ی جاریک له‌خویان

بیرسن، بۆچی؟ (په شیوی) شاعیر بویه تائیستایش به جوانی
 خوی ماوه ته وه، چونکه بیدهنگی هه لبراردوو و نه یویستوو
 هه موو سالییک خوی له دهقه کانیدا دووباره بکاته وه،
 شیرکو بیکهس له دوا دیوانیدا (ههست و نهست) که
 گریمانهی ئەم ئیشکالیه تهیه، خوینهر ههست به وه
 دهکات، که وینه و رووداو گهل و په یوهندی سروشت
 به سهر مرۆقه وه تاکو چند خویان دووباره کردۆته وه،
 ته نانهت له رووی ته کنیکه وهش، چه قبهستووی له
 فهزاکانیدا، هیچ جیاوازییه کی وهها ناینیریت له گهل
 هه ریه ک له به ره مه کانی (حه فتا په نجه ره ی گه رۆک _تۆ
 ئەتوانی به قومی ماچ بمخه یته وه هه لقولین)، ئەم په تا
 کوشنده یه ی داهینان به ئەزموونی زۆریک له شاعیراندا
 به دی ده کریت، ئاخیر ئیشکردن له سهر فهزاگه لیک و
 رووداو گه لیک و وینه گه لیک به ته کنیککی چه قبهستووی
 و دووباره، دواجار خوینهره تاییه تمهنده کانیش بیزار
 دهکات، که ئەمه ته مبه لی بیرکردنه وه و قوربانی نه دانی
 زیاتری شاعیر و زۆر له خو کردن بۆ پرۆسه ی نووسین،
 که به ره مگه لی هه زاری وه های لیده که وینه وه، لیره شه وه
 خوینهری هۆشیار زوو ههست به و حاله تانه دهکات، خو

ئەگەر دیوانە شیعیری (لەتیف ھەلمەت) یش بخەینە بەر
رۆشنایی ئەم بۆ چوونگەلە، ھەست بەو دەکەین کە لە
ئەزموونی شیعیریەتی لەتیف ھەلمەتدا، جیا لەوانە
ئاماژەمان بۆی کرد، پەلەکردنیش بە ئەزموونە
شیعیریەکانیەو دیارە .

بەر له مردن، قسه يه كي تر

مرۆڤه كان ده بێت له تهواوی كایه كانی ژياناندا هه لۆیستیان هه بێت، ئاخر مرۆڤی بی هه لۆیست و ویزدان مردوو بۆچی باشه؟ ئەمه درێژ ده بێتهوه بۆ پرۆسه ی نووسینیش. کاتیك نووسه ریک خاوه ن هه لۆیست نیه، نووسینه كانی هه میسه جیگه ی سه رنجی خوێنه ران نیه و نووسه ریکی بیبایه خیشه. نووسه ری بی هه لۆیست، نووسه ریکی مردوو، بۆیه به شیک له م نووسه رانه کاتیك به ناو ساله وه ده چن (ته مه نیا ن هه لده كشیت) خاوه ن دیدگه ی تایبه ت به خو یان نابن، ته نانه ت ئەم نووسه رانه نابنه خاوه ن جیهانی بی تایبه ت به خو یان، نووسه ر ده بێت یاخی بێت، ئاخر یاخی بوون مه رج نیه هه ر له لای كه سی چه وساو ه وه بێت به رامبه ر به كه سی زۆردار، ده شیت له لای كه سیک دروست بێت كه وه ك بی نه ره (ته ماشاكار) سه یری ئەو چه وسانه وه یه ده كات. ئەوه جیا له ئەركی مرۆڤدۆستی و نووسه ربوون، له لایه نی ئیمانداریشه وه دوا جار هه ر وه ها ده كه ویتته وه، ئەوه ته له ئایینی ئیسلام و

له ئىنجىلىشدا ئاماژە بەو ە كراو، كه چىت بو خوت پى
 خوشه، ده پىت و هاش پىت خوش پىت بو براى دىنىت،
 به پىچه وانه شه وه. پىويسته لىرەدا ئه وهش بزاند رىت، كه وا
 چه مكى هه لوىست له چه مكى ياخي بوون جيا بكرىته وه،
 چه مكى ياخي بوونىش له چه مكى رقلى بوون وه جيا بكرىته وه .
 نووسه رى جوانووس و خودان هىزى جاويدانى بوون
 پىويستى به هه راو زه ناى ده رويشه كانى ده ورو به رى نيه،
 به لكو له و به رى گوشه گى ريه وه ئه وهى پى شياوى نووسينه،
 ده نيووسىت. نووسه ر به يه ك دوو پرو پا گه ندهى
 رۆژنامه گى رى، يانىش دوو نووسه رى هاو رپى به ته مه نى
 له دىمانه يه كدا ئاماژە به ناوه كهى بكه ن نابىته نووسه رى
 جاويدانى، يا خود به ده وه ت كر دنى منه تبارى به نووسىنىك
 له بارهى ده قىكييه وه نابىته ده نگىكى راسته قينه، يان
 شاعىرىكى راسته قينه. ئاخر نووسه رى جوانووس
 گوشه گى رى و بىده نگى پى شياوتره، له هه راو زه ناى وه ها.
 من نامه وىت هىچ كه سىك ببىته زوورنا ژه نم، خوشم نازانم
 زوورنا بزه نم! ته نانه ت سه ر به هىچ گروپ و فىكره يه كى
 دىارىكراوئىش نيمه، من سه ر به فىكرى خومم، سه ر
 به لايه نى وشه م، هه ر هىزى وشه شه به رده وامىم پىده دات و

وزه‌ی ئەم سەفەرەم زیاد دەکات. ئەگەر ئەدەب لە
 ڕۆحیەتی دەربرای کۆمەلگە لە دایک بووێت، ئەوا بە
 دلناییه‌وه وشەش هی ئادەمیزادە. ئیشی من ئەوێه
 هەمیشە وشەم زیاتر خۆشتر بویت، هەلۆیستم هەبێت
 تەنانت لە نیوان وشە‌ی گونجاو و وشە‌ی نەگونجاو، لە
 پڕۆسە‌ی نووسیندا وشە‌ی بەردەوامی زمانی نووسینە،
 تەواوی نووسینەکانی ئەدەبیاتیش بەرله‌وه‌ی لێرسینە‌وه
 بیت، ئەخلاقە! من کارم بەو نووسەرانه‌وه نییه، که باسی
 بی ئەخلاق‌ی مرۆیی و بەرەلایی پڕۆسە‌ی سیکسی دە‌کن و
 دوا‌جار ئەخلاق و سیکسیان پی ناشیرینه. ئەوانه لای من
 جوانی خۆیان هەیه، قەت گەرە‌کم نییه لەو ڕوانگە‌وه
 خۆینەر ڕاوبکەم، خۆینەر لای من ئەو بە‌شه تەواو
 نە‌کراوه‌ی ناو نووسینە که خۆم پیم تەواو نە‌بووه‌و نابیت.
 تەنانت خۆینەر زۆر له‌وه گەرە‌تره له ڕینگە‌ی
 نووسینە‌کانم‌وه کاری بازرگانیان پێ‌وه بکەم. کارم بە‌وه
 نییه کێ نووسینە‌کانم دە‌خۆینیت‌وه؟ لێ هەمیشە حورمه‌تم
 بۆ ئەو خۆینەر هەیه که دە‌مخۆینیت‌وه، بۆ ئەوه نانووسم
 هیچ که‌سیک پە‌ست بکەم، له بیری هیچ که‌سیکی
 دیاریکراویشدا نییمه. نووسین له دیدگە‌ی منه‌وه بۆ تاکه

که سیک نییه، به لکو له تاکه که سیکه وهیه بۆ ته واوی چین و تویره کانی کومه لگه.

نووسه ری بی سیبه رو ره خه گری جوانین و راسته قینه چوک دانانیت له بهردهم هیچ رژیم ودهسه لاتیکی سیاسیدا، ته نانهت له کاتی بارگرژییه سیاسی و کولتووریه کانیشدا پینووسه کهی ناخاته پال بهرزه وهندییه کانی تاکه کهسی خویه وه، به لکو له په نجه ره ی رای گشتیه وه سه یری هه لومه رجه کان ده کات بۆ ئه وهی به و په ری راستگویی و دوور له سیبه ره کان بنووسیت، هه لویسته کانی ده خاته پیش بهرزه وهندییه تاییه تمه ندییه کانیه وه. له ناو بهرزه وهندی گشتی گهل، بهرزه وهندی تاییه تی خوی ده بینیتته وه، له پیناوی زیاتر خوشگوزهرانی ژیانیدا ویژدانی خوی له سه ر سه کوی بهرزه وهندی هه راج ناکات، ئاخیر نووسه ر که ویژدانی نه ما، بهرله هه مووشت هه لویستی ده مریت، که هه لویستیشی مرد مرؤقبوونی خوی له بیر ده چیتته وه. بویه ئه رکی نووسه ر به ته نها هه ر بریتی نییه له نووسین! هه لویستیشه. هه لویستیش سه رچاوه کهی بریتییه له جوانترکردنی ژیان، به هه مان شیوه ئه رکی شاعیر ته نها نووسینی شاعر نییه، وه ک شاعری رووت! ئاخیر شاعیریش

ده بیټ بارگاوی بکریټ به فیکری شاعیر. شاعیر بو جوانتر
 کردنی ژیان و ټو واقعہ تال و ره شانهی کهوا له
 ده وروبه ریدا هه ستیان پیده کات دهنوسیت، کهوايه ناشیت
 شاعیر له بهردم کوشتندا بیدهنگ بیت و نه قه‌ی نووسینی
 نه بیټ. به شیک له وانه‌ی که له باره‌ی هه لویستی
 نووسه ربوون و ټرکی پرؤسه‌ی نووسین دهنوسن، له
 چند گۆشه‌نیگه‌ی تایبهت و هه‌ستپیکراو سه‌یری ټم
 ره‌هنده قووله ده‌کن، ټاخر له ته‌واوی هه‌لویسته‌کانیش
 هه‌لویسته‌گه‌لی تر ټاماده‌بیان هه‌یه، ته‌نانهت شیوازگه‌لی
 جیاوازیس له باره‌ی هه‌لویست وه‌رگرتن ټاماده‌یی هه‌یه،
 ناشیت شاعیر سیبه‌ر بیت، ټاخر شاعیر سیبه‌ر نیه، شاعیر
 ده‌مامکی هیچ ده‌سه‌لاتیکی سیاسی ناخانه سه‌ر دم و
 چاوی نووسینی، ټه‌وه ټرکی ټه‌دیه به ره‌ش بلیت: ره‌ش
 و به سپیش بلیت: سپی! من به گومانم له ټیکه‌لبوونی
 ره‌ش و سپی، گومانم هه‌یه له ره‌نگه‌کان، زور به گومانم
 تاکو ټو سنوره‌ی که نووسه‌ره‌کانیش ټیکه‌لبوونه، ټاخر
 ده‌مامکه‌کانی ټه‌دیان شیوازگه‌لی جیاوازیان هه‌یه،
 زوربه‌یان له ده‌مامکه‌کانیان له‌نووسیندا پۆشیوه، هه‌یانه له
 رووخسار و هه‌لسوکه‌وت، هه‌یانه ره‌فتار و کردار، هه‌یانه

له قسه وگفتوگو، دهمامکه کان زورن، دهمامکه کان
 جياوازن، دهمامکه کان رهنگاو رهنگن.
 جان ئايدايک له ديمانه يه کدا ئاماژه به هه قيقه تي نووسين
 ده دات و ده لیت: ((نووسين جيهان به شيويه يه کي
 هه قيقه تتر و راستر ده خاته بهرچاوم))، ده پرسم ئايا ئه رکي
 نووسه ر نيشانداني ديوه شار دراوه کان و راستيه کان نييه به
 خه لک؟ يا خود شار دنه وه ي راستيه کان و سه رليشواندني
 خه لک؟ ئايا پرۆسه ي نووسين بهرپرسياريه تي و جوانيني
 و هه لويستی لي سندریتته وه، چي تري تيدا ده مي نیتته وه؟
 ئه ديبی بي دهمامک سه يري شه قامي گه مه سياسيانه
 ناکات، به لکو بۆيان ده روا ت و به شدار ده بيت. ئازادي
 له دايک ناييت، ئازادي شتي کي خوړسک نييه، ئازادي
 ده بيت بۆي بچي و هه ولي جددی و راسته قينه ي بۆ
 بدریت، کاره ساته هه ر کۆمه لگه يه ک چاوه رپي ئازادي
 بکات، ئه ديب ده بيت هه ولي راسته رپيکردني ئاراسته کاني
 ئازادي بدات.